

KRYTERIA OCENIANIA

**z katechezy w zakresie klasy I szkoły podstawowej
do programu nr AZ-1-01/10
i podręcznika nr AZ-11-01/18-RA-1/20
„Bóg naszym Ojcem”
pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza**

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA
I. Spotykamy się we wspólnocie		
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - używa pozdrowień świeckich i chrześcijańskich (B.13.2), - podaje, że katecheza jest spotkaniem z Bogiem, - wykonuje poprawnie znak krzyża (B.2.2). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rozróżnia znak krzyża: krzyż w kościele, domu rodzinnym, sali szkolnej (B.2), - wymienia słowa, jakie mówimy czyniąc znak krzyża, - wymienia i nazywa osoby znaczące w jego życiu. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podaje zasady obowiązujące w zespole klasowym (E.3.4), - wykonuje z szacunkiem znak krzyża świętego (B.2.b), - wyjaśnia, że sakrament chrztu włącza do wspólnoty Kościoła (E.4.3), - wskazuje różne sposoby okazywania miłości w rodzinie, - wskazuje na różnice pomiędzy świątynią a innymi budynkami.
II. Bóg mnie stworzył		
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podaje, że Bóg jest Stwórcą wszystkiego, - podaje, że Anioł Stróż jest opiekunem człowieka (A.2.2), - podaje imiona pierwszych ludzi. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nazywa Boga źródłem dobra (A.3.1), - przyswaja słowa modlitwy do Anioła Stróża, - stwierdza, że Bóg jest zawsze blisko nas i obdarza łaską (A.2.2), - podaje przykłady dobrego postępowania, - określa, kogo nazywamy bliźnim. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wymienia najważniejsze przymioty Boga (A.3.1), - podaje przykłady okazywania wdzięczności za otrzymane dary (A.2.2), - identyfikuje pochodzenie człowieka ze stworzeniem przez Boga, - wyjaśnia, że stworzenie aniołów jest przejawem miłości Bożej (A.3.2), - wyjaśnia, co to znaczy, że Anioł Stróż czuwa nad nami, - wymienia przejawy dobra i zła w świecie (C.2.1), - wyjaśnia, że sakrament chrztu włącza do wspólnoty Kościoła (E.4.2).
III. Bóg mnie kocha		
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podaje, że Pan Bóg jest obecny w kościele, - identyfikuje spośród różnych ksiąg Pismo Święte. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podaje, że w Piśmie Świętym zawarte jest słowo Boga, - z pomocą katechety wyjaśnia, czym są przykazania Boże (C.1.1), - wymienia sposoby świętowania niedzieli (B.6.2). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - objaśnia, gdzie jest tabernakulum, - wyjaśnia, czym jest Pismo Święte (A.2.3), - objaśnia, jak należy słuchać słowa Bożego, - wskazuje na przykazania Boże jako drogowskazy w życiu (C.1.3), - podaje, że Bóg jest obecny w sprawowanej liturgii (B.1).
IV. Bóg troszczy się o mnie		
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - charakteryzuje wspólnotę rodzinną (E.2.1), - opisuje, czym jest wspólnota szkolna (E.3.1), 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, że Maryja jest matką Jezusa i wszystkich ludzi (A.4.2), - podaje przykłady dobrych uczynków miłosierdzia (E.4.7), 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wskazuje na Boga jako Miłosiernego Ojca, któremu należy zaufać, - wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej i domowej (E.2.2), - wyjaśnia, że sakrament chrztu włącza do wspólnoty Kościoła (E.4.2), - wyjaśnia, czym jest wspólnota parafialna (E.4.4),

OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wymienia elementy budujące wspólnotę (E.3), - objaśnia, jak powinniśmy wykonywać znak krzyża (B.2.1), - podaje, że miłość rodziców jest darem Boga (A.2.b), - podaje, że Kościół jest wspólnotą ludzi wierzących zgromadzonych przez Boga (E.4.1), - charakteryzuje wspólnotę rodzinną (E.2.1). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia obecność Boga w czasie katechezy (E.1.1), - wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej (E.2.2), - wyjaśnia pojęcie Kościoła jako Ludu Bożego, - określa, czym charakteryzuje się rodzina dzieci Bożych (E.4.4).
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, że stworzenie jest przejawem miłości Bożej (A.3.2), - wskazuje w codzienności ślady Bożych darów (A.2.2), - opowiada, że Bóg obdarował człowieka rozumem i wolną wolą (E.1.3), - uzasadnia, że Bóg jest źródłem dobra (C.2.3), - przytacza treść przykazania miłości, - wyjaśnia, że Bóg zaprasza do przyjaźni, jest zawsze blisko nas (A.2.1), - wyjaśnia, co to znaczy: „kochać bliźniego jak siebie samego” (E.1.5). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wymienia dary pochodzące od Boga: życie, chrzest, wiara (A.2.4), - omawia teksty mówiące o działaniu Boga (A.3.3), - wskazuje w otaczającej rzeczywistości zamysł Stwórcy i ślady działania Boga (A.1.1), - uzasadnia na podstawie tekstów biblijnych, że Bóg jest źródłem dobra (C.2.3), - uzasadnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego (E.1.2).
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wymienia znaki obecności Boga w kościele, - wymienia przykazania Boże (C.1.1), - wyjaśnia, czym jest bezwarunkowa miłość Boga do człowieka (E.1.1), - przytacza treść trzeciego przykazania Bożego. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - opisuje Kościół jako wspólnotę ludzi wierzących zgromadzonych przez Boga (E.4.1), - uzasadnia, dlaczego powinniśmy czytać Pismo Święte, - wymienia dary pochodzące od Boga: życie, chrzest i wiara (A.2.4), - wskazuje, w jaki sposób Bóg jest obecny w liturgii (w zgromadzonym ludzie, w osobie kapłana celebrującego, w słowie Bożym, pod eucharystycznymi Postaciami Chleba i Wina), (B.1.1), - wyjaśnia, że niedziela jest pamiątką zmartwychwstania Chrystusa (B.6.1).
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia własnymi słowami pojęcie Bożego miłosierdzia (B.8.1), - rozpoznaje i nazywa podstawowe gesty, znaki oraz symbole liturgiczne (B.2.2), - charakteryzuje relacje między członkami wspólnoty szkolnej (E.3.4), 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wymienia przejawy Bożego miłosierdzia (B.8.2), - uzasadnia potrzebę zaufania Miłosiernemu Ojcu (B.8.3), - opisuje Kościół jako wspólnotę ludzi wierzących zgromadzonych przez Boga (E.4.1),

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA
<ul style="list-style-type: none"> - wymienia i opisuje zasady dobrego zachowania w szkole (E.3.2), - wskazuje, co może powiedzieć Bogu na modlitwie. 	<ul style="list-style-type: none"> - opowiada, jak można okazać posłuszeństwo rodzicom, - wyjaśnia, w czym powinien naśladować Pana Jezusa, - objaśnia, w jaki sposób można okazywać dobro ludziom, - podaje, że modlitwa jest rozmową z Bogiem. 	<ul style="list-style-type: none"> - charakteryzuje cechy koleżeństwa i przyjaźni (E.3.5), - wyjaśnia istotę uczynków miłosierdzia (E.4.6), - podaje znaczenie słowa: „naśladować”, - podaje, czym jest modlitwa i na czy polega modlitwa (D.1.1), - wyjaśnia, co to znaczy, że Bóg jest dobrym Ojcem.
V. Jesteśmy Bożą rodziną		
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - charakteryzuje wspólnotę rodzinną (E.2.1), - wyraża wdzięczność Bogu za dar rodziny i bliskich (E.2.a). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - objaśnia, w jaki sposób można okazać miłość swojej mamie na wzór Jezusa, - wyjaśnia, na czym polega okazywanie miłości tacie. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rozpoznaje i nazywa swoje emocje oraz emocje innych osób (E.1.4), - wskazuje na więzi osobowe w rodzinie (E.2.2).
VI. Katechezy okolicznościowe		
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - objaśnia, co należy czynić, aby osiągnąć świętość (E.1.d), - podaje, że Pan Jezus jest Królem, - podaje przykłady dobrych uczynków względem bliźnich, - podaje, że Pan Jezus nazywa siebie Dobrym Pasterzem, - podaje, że Pan Jezus wstąpił do nieba, - wskazuje na krzyż jako symbol wiary, - podaje, że Maryja jest Matką Pana Jezusa i naszą Matką (A.4.2). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wymienia przejawy troski i pamięci o zmarłych (E.4.7); (D.2.3), - opowiada, jak należy zachowywać się na cmentarzu, pomóc zmarłym osiągnąć niebo, - przytacza okoliczności przyjścia na świat Pana Jezusa: Łk 2,1.3-17, - wymienia pokarmy, które przynosimy do święcenia - podaje, że czas odpoczynku jest darem Pana Boga, - opowiada o chrześcijańskim przeżywaniu wolnego czasu, - wskazuje, że podczas wakacji należy pamiętać o niedzielnej Mszy świętej i codziennej modlitwie, - wskazuje, że Pan Jezus cierpiał i umarł na krzyżu, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, jak można naśladować Bernadettę (D.7.1), - wymienia cechy królestwa Pana Jezusa, - określa, jakim Królem jest Pan Jezus, - wyjaśnia, dlaczego od św. Mikołaja można uczyć się dobroci. - charakteryzuje postać świętego Mikołaja, - wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej (E.2.2), - wnioskuje, że dobrymi uczynkami okazuje miłość Panu Jezusowi - Królowi, - wyjaśnia, co znaczy być miłosiernym, - opisuje wigilijne zwyczaje i tradycje, - redaguje świąteczne życzenia - opowiada o chrześcijańskim przeżywaniu wolnego czasu, - wskazuje, że rekolekcje pomagają zbliżyć się do Pana Jezusa, - podaje, gdzie i kiedy Jezus spożył Ostatnią Wieczerzę, - identyfikuje Mszę świętą z pamiątką Ostatniej Wieczerzy, - przytacza treść modlitwy uwielbiającej Jezusa w Najświętszym Sakramencie (D.4.1), - opowiada o drodze krzyżowej Pana Jezusa, - wymienia cechy Jezusa Dobrego Pasterza, - nazywa Maryję Królową Polski, - wyjaśnia, w jaki sposób Pan Jezus troszczy się o nas (A.2.1), - podaje, że Pan Jezus zesłał Ducha Świętego,

OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
<ul style="list-style-type: none"> - charakteryzuje relacje panujące we wspólnocie parafialnej (E.4.5), - podaje z pamięci najważniejsze maryjne modlitwy - Pozdrowienie Anielskie (D.5.3), - omawia uczynki miłosierdzia (E.4.6), - Wyjaśnia rolę modlitwy w życiu człowieka (D.2.3). 	<ul style="list-style-type: none"> - uzasadnia konieczność respektowania zasad ustalonych we wspólnocie szkolnej (E.3.3), - charakteryzuje modlitwę Maryi (D.5.1), - podaje warunki skuteczności modlitwy (zgodność z wolą Boga, dobro człowieka, zbawienie), (D.3.3). - podaje najważniejsze cechy modlitwy Jezusa (zjednoczenie z Ojcem, ufna rozmowa, gotowość na wypełnienie woli Bożej), (D.3.2), - dowodzi, że Jezus jest najdoskonalszym wzorem modlitwy (D.3.1).
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podaje, że Bóg wyposażył człowieka w ciało, duszę, rozum, wolną wolę i emocje (E.1.3), - wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej i domowej (E.2.2), - wyjaśnia że przez miłość do rodziców, rodzeństwa, rówieśników okazuje miłość Bogu (E.2.c). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, na czym polega bezwarunkowa miłość Boga do człowieka (E.1.1), - wyjaśnia co to znaczy, że Bóg wyposażył człowieka w ciało, duszę, rozum, wolną wolę i emocje (E.1.3), - uzasadnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego (E.1.2).
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - opowiada o wydarzeniu ukazania się Matki Bożej w Lourdes, - opowiada o życiu św. Stanisława Kostki, - opowiada o życiu św. Bernadetty (E.1.d), - uzasadnia wartość modlitwy różańcowej (D.5.4), - wymienia imiona świętych, którzy stali się wzorami modlitwy (D.7), - wymienia najważniejsze wydarzenia w roku liturgicznym (B.4.1), - wyjaśnia sens adwentowego oczekiwania (B.4.1), - opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z Adwentem, - podaje, że Pan Jezus z miłości do nas przyjął cierpienie i śmierć na krzyżu, - podaje, że znak krzyża jest wyrazem miłości Jezusa do nas, - wyjaśnia istotę uczynków miłosierdzia (E.4.6), - opowiada, że Pan Jezus jest Światłem dla wszystkich ludzi, - wskazuje na konieczność życia zgodnego z usłyszonym Słowem Bożym (F.1.d), - uzasadnia potrzebę przeproszania Boga i ludzi za popełnione zło (F.1.b), - uzasadnia konieczność czynienia dobra (C.2.a), - opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z rokiem liturgicznym - Wielki Piątek, - opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z rokiem liturgicznym - Wielka Sobota, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uzasadnia potrzebę nieustannego poszukiwania Boga w codziennych wydarzeniach (A.1.1), - wyjaśnia znaczenie uroczystości i świąt (B.13.2), - opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z rokiem liturgicznym (B.13.2), - wyjaśnia znaczenie Wcielenia Syna Bożego (B.5.1), - charakteryzuje sposoby chrześcijańskiego świętowania (B.5.2), - podaje, kiedy obchodzimy uroczystość Ofiarowania Pana Jezusa w świątyni, - wyjaśnia chrześcijański sens krzyża i cierpienia (F.1.1); (B.2.2), - opowiada o wydarzeniach Ostatniej Wieczerzy, - charakteryzuje sposoby chrześcijańskiego świętowania Wielkiego Czwartku, - wskazuje, że Msza święta jest najdoskonalszą formą modlitwy liturgicznej (D.6.1), - wyjaśnia znaczenie gestów, obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań (B.13.2), - wyjaśnia, na czym polega adoracja krzyża (B.13.2), - wyjaśnia chrześcijański sens krzyża i cierpienia (B.13.2), - charakteryzuje sposoby chrześcijańskiego przeżywania Wielkiego Piątku, - wyjaśnia symbolikę święconki (B.13.2), - charakteryzuje Maryję jako Królową Polski,

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA
	<ul style="list-style-type: none"> - objaśnia, kiedy Pan Jezus dźwigał krzyż, - proponuje, jak należy postępować, aby osiągnąć niebo. - podaje, kiedy święcimy pokarmy, - wyjaśnia, co przypomina Pana Boga podczas wakacji. 	<ul style="list-style-type: none"> - wymienia symbole Ducha Świętego.

<p style="text-align: center;">OCENA BARDZO DOBRA</p>	<p style="text-align: center;">OCENA CELUJĄCA</p>
<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia znaczenie Zmartwychwstania (B.5.1), - wybiera sposoby oddawania czci Maryi Królowej Polski (D.5.4), - opowiada o wniebowstąpieniu Pana Jezusa, - wyjaśnia, od kiedy w nas mieszka Duch Święty, - redaguje krótkie wezwanie modlitwy do Ducha Świętego. 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia znaczenie Uroczystości Wniebowstąpienia Pańskiego, - wymienia przejawy działania Ducha Świętego w Kościele (A.5.2), - wyjaśnia sens procesji Eucharystycznych i uzasadnia potrzebę udziału w nich (B.2.2).

KRYTERIA OCENIANIA
z katechezy w zakresie klasy II szkoły podstawowej
do programu nr AZ-1-01/18
i podręcznika nr AZ-12-01/18-RA-15/21
„*Bóg daje nam swego Syna – Jezusa*”
pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA	OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
I. Jezus umiłowanym Synem Boga Ojca				
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje, że prorocstwo Izajasza wypełniło się w Osobie Pana Jezusa, – wylicza, w czym człowiek podobny jest do Pana Boga, – podaje, że Maryja jest wzorem miłości i posłuszeństwa Bogu, – podaje, że Jezus jest obiecany Zbawicielem. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje, że człowiek jest najdoskonalszym stworzeniem, – identyfikuje grzech pierworodny z upadkiem człowieka, – podaje, że Bóg obiecał zbawienie, – podaje, kim był Izajasz, – wylicza przykłady posłuszeństwa Bogu. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia słowo: „stworzył”, – wyjaśnia pojęcia: „grzech”, „zbawienie” (A.3.4), – okazuje żal za to, że nie zawsze jest posłuszny Panu Bogu, – wyjaśnia pojęcia: „prorok”, „Mesjasz” (A.3.4), – planuje drogę przemiany życia na lepsze, – wskazuje na potrzebę posłuszeństwa Bogu i ludziom, – opowiada o narodzinach Pana Jezusa. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wykazuje różnice między człowiekiem a innymi stworzeniami, – naśladuje Boga w Jego dobroci (C.2.c), – opowiada o grzechu pierwszych ludzi, – wyjaśnia, że Jezus jest obiecany Zbawicielem (A.3.4), – opowiada o Izajaszu, który zapowiada obietnicę zbawienia (A.3.4), – opowiada o Janie Chrzcicielu, który zapowiadał spełnienie obietnicy Boga w Jezusie Chrystusie (A.3.4), – ocenia swoją postawę wobec Boga w codziennym życiu, – wyjaśnia słowa Maryi „Oto ja służebnica Pańska...”, – wyjaśnia, że Jezus jest Słowem Boga (A.3.4), – okazuje radość z narodzenia Pana Jezusa (A.4.a). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wybiera sposób dziękowania Panu Bogu, – okazuje wdzięczność wobec Pana Boga za to, że został stworzony na Jego obraz i podobieństwo, – planuje modlitwę przeproszenia za grzechy, – redaguje modlitwę przeproszenia Pana Boga za grzechy, – wyjaśnia, w jaki sposób wypełniły się prorocstwa Izajasza (A.3.4), – ocenia swoją postawę wobec Chrystusa, – uwielbia Jezusa – Zbawiciela modlitwą, – okazuje wdzięczność Jezusowi (A.4.a), – przyjmuje postawę posłuszeństwa słowu Bożemu, – uzasadnia, że Jezus jest Bogiem i Zbawcą (A.3.4), – wybiera sposób okazywania wdzięczności (A.4.C).
II. Jezus moim Przyjacielem				
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje, że Pan Jezus zaprasza nas do przyjaźni, – podaje, że Jezus jest naszym Przyjacielem i nam towarzyszy, – podaje, że Jezus jest naszym Nauczycielem, – pragnie poznawać naukę Jezusa, – podaje, że Pan Jezus na weselu w Kanie Galilejskiej uczynił pierwszy 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia najważniejsze cechy przyjaźni między ludźmi i odnosi je do Jezusa, – opowiada o publicznej działalności Jezusa, – wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus nauczał przez przypowieści, – definiuje słowo: „cud”, – opowiada o publicznej 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, że Jezus zaprasza do przyjaźni, jest zawsze blisko nas, obdarza łaską (A.2.1), – wskazuje, jak postępuje przyjaciel Jezusa, – ukazuje związek pomiędzy obchodami Świąt Narodzenia Pańskiego i Zmartwychwstania Pańskiego a obecnością w nich 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – proponuje, co należy czynić, aby pogłębiać przyjaźń z Jezusem, – planuje naśladować Pana Jezusa w miłości do bliźnich, – wyjaśnia, że Jezus zaprasza do przyjaźni, jest zawsze blisko nas, obdarza łaską (A.2.1), – wyjaśnia, że Pan Jezus jest obecny w Eucharystii pod 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – ocenia swoją postawę w świetle przykazania miłości, – uzasadnia potrzebę skupienia i modlitwy podczas Mszy Świętej, – wyraża pragnienie spotykania się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego (B.4.a), – wyraża potrzebę regularnych spotkań z Chrystusem i

<p>cud, – podaje, że Pan Jezus uzdrawiał chorych.</p>	<p>działalności Jezusa (A.2.1), – wyjaśnia znaczenie cudu Jezusa na weselu w Kanie Galilejskiej, – wymienia przykłady cudów Jezusa, – wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus uzdrawiał chorych.</p>	<p>Jezusa, – wyraża pragnienie spotkania się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego (B.4.a), – identyfikuje przypowieść z nauką Jezusa, – wskazuje, w jaki sposób Pan Jezus pomaga ludziom w codziennym życiu, – opowiada o publicznej działalności Jezusa – uzdrowienie niewidomego nad sadzawką.</p>	<p>postaciami chleba i wina oraz w swoim słowie, – stara się uważnie słuchać słowa Bożego, – wskazuje, w jaki sposób Pan Jezus pomaga ludziom w codziennym życiu, – wyraża ufność wobec Pana Jezusa, – okazuje zaufanie i wdzięczność Panu Jezusowi, – troszczy się o pogłębianie przyjaźni z Jezusem.</p>	<p>pielęgnowania przyjaźni z Nim (B.12.c), – proponuje przykłady okazania wdzięczności Panu Jezusowi za Jego pomoc, – okazuje zaufanie i wdzięczność Panu Jezusowi, – troszczy się o pogłębianie przyjaźni z Jezusem, – wskazuje różne formy okazywania pomocy chorym, – redaguje modlitwę w intencji chorych.</p>
---	---	---	--	--

III. Jezus moim Królem

<p>Uczeń: – podaje, że Pan Jezus wszystko może uczynić, – podaje, że modlitwa jest rozmową z Bogiem, – podaje, kiedy Pan Jezus modlił się w Ogrójcu, – podaje najważniejsze cechy modlitwy Jezusa (zjednoczenie z Ojcem, ufna rozmowa, gotowość na wypełnienie woli Bożej) (D.3.2), – identyfikuje krzyż Chrystusa za znakiem zbawienia, – wyjaśnia, że Jezus z miłości do człowieka oddał życie, – podaje, że Jezus umarł i zmartwychwstał, – podaje, że Pan Jezus przebacza ludziom grzechy.</p>	<p>Uczeń: – objaśnia, co Pan Jezus okazał przez cudowny połów ryb, – wymienia warunki skuteczności modlitwy (zgodność z wolą Boga, dobro człowieka, zbawienie itd.) (D.3.3), – planuje modlitwę biorąc za przykład z Jezusa (D.3.b), – przytacza treść modlitwy Pana Jezusa, – podaje, że Jezus umarł na krzyżu dla naszego zbawienia, – wymienia osoby, które przyszły do grobu Jezusa, – przytacza słowa, którymi Jezus ustanowił sakrament pokuty.</p>	<p>Uczeń: – opowiada o publicznej działalności Jezusa – cudownym połowie ryb, – streszcza teksty źródłowe o modlitwie, – wyjaśnia, dlaczego Jezus jest najdoskonalszym wzorem modlitwy (D.3.1), – na podstawie tekstów biblijnych opowiada o śmierci Jezusa (A.4.1), – nazywa Wielkanoc największym świętem chrześcijan, – opowiada o zmartwychwstaniu Jezusa (A.4.1), – opowiada o spotkaniu Zmartwychwstałego Jezusa z Apostołami (A.4.1).</p>	<p>Uczeń: – określa czyny, które pozwalają iść za Jezusem, – określa, w jaki sposób powinniśmy modlić się, – odmawia codziennie modlitwę Ojciec nasz (D.4.a), – planuje modlitwę biorąc za przykład z Jezusa (D.3.b), – wskazuje, potrzebę gotowości na wypełnianie woli Ojca, – wskazuje, w jaki sposób może wyrazić wdzięczność Panu Jezusowi za dar Jego ofiary (A.4.3), – pragnie żyć w stanie łaski uświęcającej (A.3.b), – pogłębia więź z Chrystusem narodziłym i zmartwychwstałym (B.5.a), – wyjaśnia znaczenie przebaczenia w życiu oraz przebaczenia udzielanego ludziom przez Boga za pośrednictwem Jezusa.</p>	<p>Uczeń: – wskazuje na postawę wdzięczności i zaufania Panu Jezusowi obecnemu w naszym życiu, – wnioskuje, że w modlitwie jednoczymy się z Panem Jezusem (D.3.3), – poprzez tę modlitwę wielbi Boga, ufa Bogu, prosi Go, jest otwarty na pełnienie woli Bożej (D.4.b), – proponuje modlitwę, biorąc przykład z Jezusa (D.3.b), – okazuje wdzięczność Jezusowi za odkupienie, – ukazuje związek pomiędzy obchodami Świąt Narodzenia Pańskiego i Zmartwychwstania Pańskiego a obecnością w nich Jezusa (A.4.1), – wyraża potrzebę regularnych spotkań z Chrystusem i pielęgnowania przyjaźni z Nim (B.12.c).</p>
---	--	---	---	--

IV. Królestwo Jezusa – królestwem miłości

<p>Uczeń: – podaje, że Jezus nauczał ludzi, – podaje, że Jezus objawia nam Ojca, – recytuje z pamięci modlitwę: „Ojciec nasz”,</p>	<p>Uczeń: – przypomina, czym jest przypowieść, – opowiada o publicznej działalności Jezusa, – wyjaśnia, że Jezus objawia nam</p>	<p>Uczeń: – opowiada o przypowieści o siewcy, – pragnie poznawać życie i nauczanie Jezusa (A.4.c), – wyjaśnia, że Jezus objawia nam</p>	<p>Uczeń: – wyjaśnia znaczenie przypowieści o siewcy, – okazuje szacunek wobec słowa Bożego (A.2.c), – uzasadnia zbawczy sens śmierci</p>	<p>Uczeń: – odnosi treści Pisma Świętego do swojego życia, – uzasadnia, że słuchanie słowa Bożego wymaga wprowadzania go w życie (F.1.3),</p>
---	---	--	--	--

<ul style="list-style-type: none"> – podaje, że Pan Jezus ustanowił sakramenty, – nazywa Jezusa Królem, – podaje słowa, które usłyszeli ludzie podczas chrztu Jezusa w Jordanie, – podaje, że Pan Jezus wzywa nas do głoszenia Jego nauki, – podaje, że Pan Jezus jest dobrym Pasterzem ludzi, – wymienia imię obecnego papieża, – angażuje się w życie Kościoła, – modli się za misje (A.6.a), – podaje, że Pan Jezus zesłał Ducha Świętego, – wymienia przejawy działania Ducha Świętego w Kościele (A.5.2), – podaje, że Dekalog jest wyrazem troski Boga o szczęście i radość człowieka, – podaje, że obowiązkiem chrześcijanina jest miłość bliźniego, – przytacza treść przykazania miłości, – podaje główne prawdy wiary, – definiuje określenia: „łaska”, „łaska uświęcająca”, – nazywa łaskę darem i pomocą Pana Boga, – definiuje pojęcie: „miłość”, – podaje, kiedy otrzymujemy łaskę uświęcającą. 	<p>Ojca,</p> <ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje Mszę Świętą ze spotkaniem z Bogiem, – wylicza sakramenty święte, – wskazuje, w jaki sposób Bóg jest obecny w liturgii i w sakramentach (B.1.1), – podaje, że Jezus przyjdzie ponownie na Ziemię, – wymienia, kto objawił się w czasie chrztu Jezusa, – podaje, że Piotr jest zastępcą Jezusa, – wyjaśnia termin: apostołstwo, – streszcza tekst biblijny o zesłaniu Ducha Świętego, – wymienia przykazania Boże (C.1.1), – podaje, że Bóg dał ludziom przykazania, – identyfikuje bliźniego z drugim człowiekiem, – przytacza przykłady wypełniania przykazań miłości, – podaje przykłady dobrego postępowania, – troszczy się o wzrost swojej wiary, – charakteryzuje sposób życia w łasce Bożej, – podaje, że miłość jest podstawowym prawem chrześcijaństwa, – podaje, że Piotr jest zastępcą Jezusa, – uzasadnia, że wiara ma wpływ na postępowanie i wybory moralne człowieka, – podaje, jak powinien zachowywać się człowiek wobec innych. 	<p>Ojca,</p> <ul style="list-style-type: none"> – wylicza sakramenty święte, – podaje, że Bóg jest obecny we Mszy Świętej, – wyjaśnia, że w sakramentach świętych otrzymujemy Boże dary, – wyjaśnia, na czym polega królewska godność Jezusa (A.6.1), – opowiada o chrzcie Jezusa, – opowiada o powołaniu uczniów i wybraniu apostołów, – wybiera sposoby apostołowania w świecie (A.6.a), – wyjaśnia, w jaki sposób Jezus opiekuje się nami w drodze do Ojca, – wyjaśnia, na czym polega sens pracy misjonarza (F.2.1), – opowiada o działaniu Ducha Świętego w Kościele (A.5.1), – opowiada o zawarciu przymierza na górze Synaj, – wyraża radość z przestrzegania przykazań Bożych w życiu (C.1.d), – wskazuje na potrzebę dzielenia się dobrem z każdym człowiekiem, – wyjaśnia obowiązek miłości bliźniego, – identyfikuje wiarę z darem otrzymanym od Pana Boga, – charakteryzuje sposób życia w łasce Bożej, – streszcza ewangeliczny opis pobytu Pana Jezusa w świątyni, – wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus pozostał w świątyni. 	<p>Jezusa,</p> <ul style="list-style-type: none"> – uważnie słucha Pisma Świętego (A.2.a), – wskazuje, w jaki sposób Bóg jest obecny w liturgii i w sakramentach (B.1.1), – opowiada o powtórny przyjsciu Pana Jezusa (A.6.1), – określa, od jakiego momentu zamieszkuje w człowieku Trójca Święta, – jest otwarty na działanie Ducha Świętego (A.5.a), – określa cechy Jezusa – dobrego Pasterza, – wyjaśnia, że Chrystus założył swoje Królestwo na ziemi, które trwa obecnie w Kościele, – wyraża radość dziecka Bożego, – określa, na czym polega misyjna działalność Kościoła (F.2.1), – wskazuje, w jaki sposób dziecko może wspierać misjonarza (F.2.2), – redaguje modlitwę do Ducha Świętego, – wyjaśnia, w jakim celu Bóg daje nam przykazania Boże, – wyjaśnia, że przykazania są drogowskazem wżyciu (C.3.1), – stwierdza, że Jezus jest źródłem miłości, – wyjaśnia treść przykazania miłości, – planuje wypełniać przykazanie miłości naśladowując Pana Jezusa, – przyjmuje postawę miłości bliźniego na wzór Pana Jezusa, – uzasadnia, że nasze postępowanie jest odpowiedzią Panu Bogu za łaskę wiary, – stara się żyć według zasad wiary, – okazuje wdzięczność Panu Bogu za dar wiary, – stwierdza konieczność łaski Bożej do zbawienia (A.6.2), 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia zbawczy sens śmierci Jezusa, – pragnie poznawać życie i nauczanie Jezusa (A.4.c), – okazuje wdzięczność Jezusowi (A.4.a), – wskazuje, w jaki sposób Bóg jest obecny w liturgii i w sakramentach (B.1.1), – stara się żyć w postawie czujnego oczekiwania na powtórne przyjscie Pana (A.6.c), – wybiera sposoby okazywania wdzięczności Bogu za chrzest, – redaguje modlitwę dziękczynną za chrzest, – wyraża w modlitwie wdzięczność Bogu za dar chrztu świętego, – proponuje modlitwę dziękczynną za dar bycia uczniem Jezusa, – okazuje wdzięczność Jezusowi za troskę o nasze zbawienie, – opowiada o powołaniu Piotra na pierwszego papieża, – uzasadnia, że w Kościele jest realizowana misja Chrystusa (A.6.3), – jest otwarty na działanie Ducha Świętego (A.5.a), – jest posłuszny natchnieniom Ducha Świętego (A.5.b), – wskazuje na przykazania Boże jako drogowskazy życiowe, – wyraża wdzięczność Bogu za przykazania, – planuje żyć zgodnie z przykazaniami Bożymi, – określa sposoby wypełniania przykazań Bożych, – planuje sposoby wypełniania przykazań, – planuje realizację miłosierdzia w swoim życiu, – uzasadnia potrzebę realizowania przykazania miłości w codziennym
---	--	--	---	---

			<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje działania Jezusa wynikające z miłości, – wybiera sposoby własnej odpowiedzi na wezwanie Jezusa do miłości. 	<p>życiu (C.5.1),</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje sposoby wypełniania przykazania miłości w codziennym życiu.
V. Jezus zaprasza mnie do pracy w swoim Kościele				
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje, co to jest wolność i wybory człowieka (C.3.1), – podaje, że Pan Jezus jest wzorem oddawania czci Bogu Ojcu, – podaje, że Bóg mówi do nas, – podaje, czym jest grzech, – troszczy się o wrażliwe sumienie poprzez słuchanie słowa Bożego (C.4.b), – wymienia warunki sakramentu pokuty, – wyjaśnia, kiedy Pan Bóg przebacza nam grzechy, – przeprosza Pana Boga za grzechy, – podaje, że chrześcijanin jest odpowiedzialny za Kościół, – wymienia przykazania kościelne (E.4.3), – wymienia przykłady zależności wiary i postępowania (C.3.5), – jest przekonany o konieczności kierowania się wiarą i słowem Bożym w dokonywaniu wyborów (C.4.a), – wymienia przykłady zależności wiary i postępowania (C.3.5), – podaje przykłady niesienia pomocy drugiemu człowiekowi, zwłaszcza cierpiącemu i potrzebującemu (C.5.2), – podaje, że Pan Jezus dał nam Ducha Świętego, – podaje, że Duch Święty buduje wspólnotę Kościoła, – identyfikuje chrzest z „narodzeniem z wody i z Ducha” (C.3.2). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – streszcza ewangeliczny opis spotkania Jezusa z Nikodemem, – stara się okazywać miłość Bogu, – wyjaśnia, na czym polega prawdomówność i uczciwość, prezentuje właściwe postawy w stosunku do otaczającego środowiska, przyrody oraz własnego ciała (C.3.3), – podaje, że sumienie jest darem od Boga, – wymienia warunki sakramentu pokuty, – podaje, w jakim sakramencie Pan Jezus przebacza nam grzechy, – wyjaśnia, kiedy Pan Bóg przebacza nam grzechy, – opowiada przypowieść o faryzeuszu i celniku, – podaje, kim jest chrześcijanin, – wyjaśnia treści i znaczenie przykazań kościelnych (E.4.3), – wymienia pierwsze przykazanie kościelne (E.4.3), – wymienia przykłady zależności wiary i postępowania (C.3.5), – wymienia drugie przykazanie kościelne (E.4.3), – streszcza przypowieść o miłosiernym Ojcu, – często przeprosza Boga za swoje grzechy, – wymienia trzecie przykazanie kościelne (E.4.3), – wymienia przykłady zależności wiary i postępowania (C.3.5), – wymienia czwarte przykazanie kościelne (E.4.3), 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – dowodzi, że Pan Jezus przemienia nasze serca, – jest wrażliwy na krzywdę innych (C.5.c), – ukazuje, że człowiek powinien zastanawiać się nad swoim postępowaniem, – planuje zmienić swoje postępowanie na lepsze, – wymienia grzechy główne, – wyjaśnia, czym jest sumienie i jakie jest jego znaczenie (C.4.1), – uzasadnia, że do Boga może się zbliżyć tylko człowiek z czystym sercem, – jest przekonany o konieczności kierowania się wiarą i słowem Bożym w dokonywaniu wyborów (C.4.a), – rozumie, że do Boga może się zbliżyć tylko człowiek z czystym sercem, – potrafi wykazać różnice w zachowaniu faryzeusza i celnika, – ilustruje przykazanie kościelne, – wyjaśnia znaczenie pierwszego przykazania kościelnego (E.4.3), – nazywa Boga miłosiernym Ojcem, – wyjaśnia znaczenie drugiego przykazania kościelnego (E.4.3), – podaje, że Eucharystia jest źródłem życia wiecznego, – objaśnia, czym jest Komunia Święta, – potrafi wskazać okoliczności ustanowienia Eucharystii, – okazuje wdzięczność Panu 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – zachowuje szacunek do człowieka (C.5.b), – wyjaśnia, co to znaczy „narodzić się z wody i z Ducha” (C.3.2), – ocenia swoje postępowanie wobec Boga, – szanuje siebie i innych w świecie realnym i wirtualnym (E.1.c), – ocenia swoje postępowanie względem Boga i bliźnich, – uzasadnia, że życie wiarą domaga się dobrego postępowania (C.3.4), – uzasadnia potrzebę troski o własne sumienie (C.4.2), – opowiada przypowieść o faryzeuszu i celniku, – potrafi wykazać różnice w zachowaniu faryzeusza i celnika, – uzasadnia potrzebę troski o własne sumienie (C.4.2), – planuje troszczyć się o własny rozwój duchowy, – ocenia swoje postępowanie wobec Boga i ludzi, – wymienia przykłady zależności wiary i postępowania (C.3.5), – określa, co należy uczynić, aby wrócić do Boga, – wyjaśnia, że Chrystus przemienia chleb i wino w swoje Ciało i swoją Krew, – jest przekonany o konieczności kierowania się wiarą i słowem Bożym w dokonywaniu wyborów (C.4.a), – wyjaśnia znaczenie piątego przykazania kościelnego (E.4.3), 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia konieczność dokonywania wyborów w życiu (C.3.2), – zachowuje szacunek do człowieka (C.5.b), – modli się w intencjach własnych oraz innych ludzi (D.1.g), – stara się okazywać miłość Bogu, – opowiada o spotkaniu Jezusa z Zacheuszem, – wymienia przykłady zależności wiary i postępowania (C.3.5), – jest przekonany o potrzebie regularnej pracy nad sobą i przemiany życia, troszczy się o własne zbawienie (B.10.h), – przeprosza Pana Boga za grzechy, – ocenia swoje postępowanie wobec Boga i ludzi, – jest przekonany o konieczności kierowania się wiarą i słowem Bożym w dokonywaniu wyborów (C.4.a), – zachowuje przykazania kościelne, – ocenia swoje postępowanie wobec Boga i ludzi, – określa, dlaczego powinniśmy jak najczęściej uczestniczyć we Mszy Świętej i posilać się Ciałem Chrystusa, – wskazuje, jak należy troszczyć się o dobro wspólne: np. klasowe, rodzinne, parafialne (C.5.1), – redaguje modlitwę do Ducha Świętego, – uzasadnia potrzebę modlitwy o

	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia najważniejsze dobre uczynki, – streszcza naukę Pana Jezusa o poście, – wymienia piąte przykazanie kościelne (E.4.3), – okazuje dobro bliźnim (C.5.d), – nazywa Ducha Świętego Pocieszycielem, Duchem Prawdy, – wymienia przejawy działania Ducha Świętego w Kościele (A.5.2). 	<p>Jezusowi za dar Eucharystii,</p> <ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, że życie wiarą domaga się dobrego postępowania (C.3.4), – charakteryzuje właściwą postawę człowieka poszczącego, – planuje realizować wskazania Pana Jezusa w swoim życiu, – wskazuje, że Duch Święty jest darem Jezusa, – uzasadnia potrzebę modlitwy o dary Ducha Świętego, – wykazuje zainteresowanie przynależnością do wspólnot religijnych w swojej parafii (E.4.d). 	<ul style="list-style-type: none"> – służy potrzebującym (C.5.e), – wyraża wdzięczność Bogu za dar Ducha Świętego (E.1.6). 	dary Ducha Świętego.
--	---	--	--	----------------------

VI. Jezus daje Ducha Świętego

<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje, kiedy otrzymujemy łaskę uświęcającą, – podaje definicje daru rozumu, – podaje znaczenie daru rady, – jest przekonany o potrzebie modlitwy o dary Ducha Świętego, – definiuje dar męstwa, – identyfikuje Ducha Świętego z Dawcą daru męstwa, – definiuje umiejętność jako dar Ducha Świętego, – podaje, że pobożność jest darem Ducha Świętego, – podaje, że w pięknie świata poznajemy Boga. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje, że źródłem daru mądrości jest Duch Święty, – wyjaśnia przykazanie miłości, – proponuje przykłady dobrych uczynków, – wyjaśnia, do czego uzdalnia dar męstwa, – wybiera sposób okazywania męstwa w codziennym życiu, – wymienia, do czego uzdalnia człowieka dar umiejętności, – definiuje słowo: „pobożność”, – wyjaśnia, do czego uzdalnia nas dar pobożności, – podaje, że Duch Święty jest źródłem darów, – wyjaśnia, czym jest dar bojaźni Bożej, – wskazuje na wakacje jako czas wolny dany od Boga. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – przytacza treść definicji daru mądrości Ducha Świętego, – wskazuje sposoby pogłębiania wiary, – jest otwarty na działanie Ducha Świętego (A.5.a), – wskazuje na Ducha Świętego jako Dawcę darów, – przyjmuje odpowiedzialność za swoje czyny i słowa, – opowiada, jak wykorzystać dar umiejętności w codziennym życiu, – porównuje relację Boga z człowiekiem do relacji ojcowskich (A.5.a), – planuje rozwój swojej pobożności, – wymienia dary Ducha Świętego, – przyjmuje postawę otwartości na dary Ducha Świętego (A.5.a), – objaśnia, w jaki sposób można pogłębiać przyjaźń z Panem Bogiem. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – określa rolę Ducha Świętego w życiu człowieka, – przyjmuje odpowiedzialność za rozwój swojej wiary, – wyjaśnia, dlaczego wiara jest ważna w życiu człowieka, – wyjaśnia, że dary Ducha Świętego trzeba pomnażać, – wskazuje sposoby działania, które prowadzą do szczęścia, – okazuje szacunek wobec innych, – wskazuje konkretny przykład „wojownika Pana”, – wskazuje, że dar umiejętności pomaga dostrzec Boga w drugim człowieku, – porównuje relację Boga z człowiekiem do relacji ojcowskich (A.5.a), – określa, w jaki sposób można rozwijać dar pobożności (A.5.b), – wyraża wdzięczność za otrzymane dary Ducha Świętego, – planuje udział we Mszy Świętej oraz codzienną modlitwę. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – troszczy się o mądrość Bożą w swoim życiu, – jest przekonany o potrzebie modlitwy do Ducha Świętego o dar mądrości (A.5.a), – uzasadnia rolę Ducha Świętego i Jego darów w rozwoju wiary, – jest posłuszny natchnieniom Ducha Świętego (A.5.b), – planuje sposoby pogłębiania i rozwijania wiary, – określa, jak pielęgnować dar męstwa (A.5.a), – jest otwarty na działanie Ducha Świętego (A.5.a), – określa, w jaki sposób można rozwijać dar pobożności (A.5.b), – kształtuje w sobie postawę dziecka Bożego, – planuje rozwój swojej pobożności, – uzasadnia potrzebę otwartości na dar bojaźni Bożej, który pomaga nam w dążeniu do Boga, – wyraża swoją postawą owoce daru bojaźni Bożej (A.5.b), – wyjaśnia obecność Boga w pięknie otaczającego świata oraz
---	--	---	--	---

				swoich przeżyciach wakacyjnych, – planuje pogłębiać przyjaźń z Bogiem w czasie wakacji, – dziękuje Bogu za czas wakacji i piękno stworzonego świata (A.1.b),
VII. Katechezy liturgiczne				
Uczeń: – definiuje, kto to jest człowiek święty, – podaje, że święci przebywają w niebie, – okazuje dobroć innym, – podaje miejsce narodzenia Pana Jezusa, – wymienia miejsca spotykania się z Panem Jezusem, – wymienia tradycje Bożego Narodzenia, – podaje, kiedy Pan Jezus zmartwychwstał, – planuje udział we Mszy Świętej w Wielkanoc, – podaje, że Pan Jezus jest obecny w Najświętszym Sakramencie, – planuje swój udział w procesji Bożego Ciała.	Uczeń: – podaje, kiedy obchodzimy Uroczystość Wszystkich Świętych, – podaje, kto jest wzorem oczekiwania na Zbawiciela, – wyjaśnia że Pan Bóg posłał na ziemię swego Syna – Jezusa, – wymienia symbole charakter, – objaśnia, na czym polega nawrócenie, Wielki Post, – podejmuje osobiste postanowienia wielkopostne, – wyraża chęć uczestnictwa w nabożeństwach wielkopostnych, – wyjaśnia, dlaczego Wielkanoc jest najważniejszym świętem chrześcijan, – wskazuje na obecność Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie.	Uczeń: – wymienia imiona niektórych świętych jako wzór do naśladowania, interpretuje tekst biblijny wzywający do świętości – Kpł 19,2, – wyjaśnia sens chrześcijańskiego przeżywania okresu Adwentu, – planuje i realizuje postanowienia adwentowe, – wskazuje nabożeństwa odprawiane w okresie Wielkiego Postu, – wyjaśnia, co to znaczy, że Pan Jezus zmartwychwstał, – opisuje zwyczaje i tradycje związane z obchodami świąt Zmartwychwstania, – charakteryzuje sposoby chrześcijańskiego świętowania Wielkanocy.	Uczeń: – wyjaśnia znaczenie Uroczystości Wszystkich Świętych, – angażuje się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym, – wyjaśnia znaczenie symboli adwentowych, – wyraża pragnienie owocnego przeżycia Adwentu, – przyjmuje postawę wdzięczności i okazuje miłość Bogu za Pana Jezusa, – uzasadnia potrzebę czynienia dobrych uczynków, – opowiada o zmartwychwstaniu Pana Jezusa, – okazuje radość, że zmartwychwstania Pana Jezusa, – wyjaśnia terminy: tabernakulum, monstrancja, hostia, Najświętszy Sakrament.	Uczeń: – wyjaśnia, co należy zrobić aby zostać świętym, – wyraża chęć naśladowania świętych, – określa Adwent jako czas radosnego oczekiwania na Zbawiciela i nawracania się, – angażuje się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym, – opowiada o narodzeniu Pana Jezusa, – planuje uczestniczyć w liturgii świąt Bożego Narodzenia, – podejmuje osobiste postanowienia wielkopostne, – wyraża chęć uczestnictwa w nabożeństwach wielkopostnych, – angażuje się w przeżywanie świąt Zmartwychwstania Pańskiego.

KRYTERIA OCENIANIA
z katechezy w zakresie klasy III szkoły podstawowej
do programu nr AZ-1-01/18
i podręcznika nr AZ-13-01/18-RA-4/22
„Jezus przychodzi do nas”
 pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA Dобра	OCENA BARDZO Dобра	OCENA CELUJĄCA
I. Jezus chce ze mną rozmawiać				
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia przykłady spotkań z Chrystusem, – wymienia przykłady troski rodziców o religijne wychowanie dziecka, – podaje, na czym polegało życie pierwszych chrześcijan we wspólnocie, – podaje, jak dawniej ludzie wyrażali swoją miłość i wdzięczność Bogu, – podaje, czym jest modlitwa przeproszenia, – redaguje modlitwę przeproszenia, – wymienia sposoby modlenia się, – podaje, że Pan Bóg wysłuchuje naszych prośb, – definiuje, czym jest modlitwa prośby, – redaguje modlitwę prośby, – definiuje, co to jest modlitwa uwielbienia, – redaguje modlitwę uwielbienia, – podaje, w jakim miesiącu w sposób szczególny modlimy się na różańcu, – podaje, że noszenie medalika jest znakiem naszej wiary, – podaje, że Jezus Chrystus zaprasza wszystkich na Eucharystię, – podaje, że Pan Jezus jest obecny 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus chce się z nami spotkać, – wyjaśnia, kto tworzy wspólnotę parafialną, – objaśnia, że w rozmowie z Bogiem najważniejsza jest postawa wewnętrzna, – wnioskuje o wartości i potrzebie przepraszania Boga za zło, – wskazuje na potrzebę modlitwy prośby, – określa przykłady modlitwy prośby w Biblii, – wyjaśnia, jak można okazać uwielbienie Bogu, – rozróżnia części i tajemnice różańca, – wyjaśnia, jak modlimy się na różańcu, – charakteryzuje Cudowny Medalik, – rozróżnia części Mszy Świętej, – wyjaśnia, dlaczego i za kogo Pan Jezus oddał życie na krzyżu, – podaje, że Abraham jest przykładem modlitwy (D.2.1), – podaje nazwę nabożeństwa, w czasie którego spotykamy się z Jezusem niosącym krzyż, – nazywa Maryję Pośredniczką, – wskazuje związek nabożeństwa majowego ze czcią oddawaną 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje na udział rodziców w przygotowaniu do Pierwszej Komunii Świętej, – określa wydarzenia przygotowujące do pełnego udziału w Eucharystii, – wskazuje na Melchizedeka jako przykład modlitwy dziękczynnej, – redaguje modlitwę dziękczynną Bogu za otrzymane dary, – proponuje sposoby uwielbienia Boga, – opowiada historię objawień Maryi w Fatimie, – uzasadnia konieczność noszenia Cudownego Medalika i modlitwy do Matki Bożej, – wyjaśnia, że Pan Jezus jest obecny w Eucharystii w swoim słowie oraz pod postaciami chleba i wina, – uzasadnia potrzebę skupienia i modlitwy podczas Mszy Świętej, – wyjaśnia rolę modlitwy w trudnych momentach życia (D.2.3), – podaje, na czym polegała ofiara Abrahama, – wymienia stacje Drogi Krzyżowej, – określa kolejność stacji Drogi Krzyżowej, – wyjaśnia rolę modlitwy w 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – proponuje przykłady, które są wyrazem dziękczynienia Bogu, – streszcza historię Cudownego Medalika, – wskazuje na potrzebę modlitwy na różańcu, – uzasadnia potrzebę przygotowania do Mszy Świętej, – uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach czerwcowych (B.7.1), – wyjaśnia, dlaczego ważna w życiu człowieka jest modlitwa i postawa posłuszeństwa Bogu, – wyjaśnia rolę modlitwy w trudnych momentach życia (D.2.3), – uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach Drogi Krzyżowej (B.7.1), – charakteryzuje pośrednictwo Maryi, – uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach majowych (B.7.1), – uzasadnia potrzebę modlitwy w życiu chrześcijanina, – charakteryzuje postawę Abrahama, – wskazuje, w czym może naśladować Świętą Katarzynę (C.6.1), – nazywa Maryję Nauczycielką modlitwy (Łk 1,46-55 – 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – objaśnia związek ofiary Melchizedeka z ofiarą Mszy Świętej, – ukazuje związek nabożeństw ze czcią do Najświętszego Serca Pana Jezusa (B.7.2), – ukazuje związek nabożeństw Drogi Krzyżowej ze czcią do Jezusa ukrzyżowanego (B.7.2), – wymienia świętych, którzy stali się wzorami modlitwy (D.7.1), – omawia modlitwę <i>Magnificat</i> (D.5.2), – wskazuje teksty wybranych modlitw świętych (D.7.2), – podaje przykłady najważniejszych modlitw zawartych w Starym Testamencie („Mów, bo sługa Twój słucha” – Samuela) (D.2.1), – identyfikuje autorów poznanych modlitw starotestamentalnych (D.2.2), – przytacza słowa modlitwy Abrahama: „Oto jestem” (D.2.1).

<p>w czasie Mszy Świętej, – wymienia części liturgii Mszy Świętej, – przytacza <i>Modlitwę Pańską</i>, – podaje, że należy dziękować Panu Jezusowi za Jego miłość do nas: nabożeństwo czerwcowe, – wymienia sytuacje, w których towarzyszy człowiekowi krzyż, identyfikuje znak krzyża ze śmiercią Pana Jezusa, – identyfikuje maj z miesiącem poświęconym Maryi, – podaje, że Maryja uwielbiła Boga, – podaje, że w czasie Mszy Świętej wyznajemy naszą wiarę, – wskazuje, że uczestnicząc we Mszy Świętej, spotykamy się z Panem Jezusem.</p>	<p>Maryi (B.7.2), – wymienia, w jakich momentach modlił się Pan Jezus, – wyjaśnia, czym są akty strzeliste, – podaje z pamięci najważniejsze maryjne modlitwy (<i>Pozdrowienie Anielskie, Anioł Pański</i>) (D.5.3), – podaje, że Święta Katarzyna uczy nas modlitwy, – wymienia Świętą Katarzynę, która stała się wzorem modlitwy (D.7.1), – wyjaśnia, w jaki sposób uczeń Jezusa może wyznawać wiarę. – wylicza części stałe Mszy Świętej (D.6.2), – podaje okoliczności powołania Samuela.</p>	<p>trudnych momentach życia (D.2.3), – wskazuje przykładowe sytuacje, w których warto modlić się za wstawiennictwem Maryi, – podaje z pamięci tekst modlitwy: <i>Pod Twoją obronę</i> (D.4.1), – podaje, jak modlił się św. Jan Paweł II, – wskazuje na św. Jana Pawła II, który stał się wzorem modlitwy (D.7.1), – przytacza treść <i>Wyznania wiary</i>, – wskazuje, że Msza Święta jest najdoskonalszą formą modlitwy liturgicznej (D.6.1), – określa, jakie powinno być uczestnictwo we Mszy Świętej, – wskazuje, w czym może naśladować Samuela (C.6.1), – streszcza biblijny opis powołania Samuela, – określa, w jaki sposób Bóg dziś przemawia do człowieka.</p>	<p><i>Magnificat</i>, – charakteryzuje modlitwę Zdrowaś Maryjo (D.5.1), – podaje z pamięci treść <i>Wyznania wiary</i> (A.6.4), – wymienia postawy, jakie przyjmuje się podczas Mszy Świętej (D.6.3), – podaje, że Msza Święta to modlitwa liturgiczna Kościoła, – podaje, czym jest Msza Święta, – wyjaśnia, na czym polega świadome, pełne, czynne i owocne uczestnictwo we Mszy Świętej (D.6.3), – identyfikuje Samuela z człowiekiem słuchającym Boga, – wskazuje, w czym może naśladować postaci biblijne i świętych (C.6.1).</p>
---	---	---	--

II. Jezus mnie uzdrawia

<p>Uczeń: – podaje, co to są sakramenty święte, – wymienia sakramenty święte, – wymienia grzech jako największe nieszczęście człowieka, – definiuje pojęcie: „grzech”, – podaje treść przypowieści o synu marnotrawnym, – podaje, na czym polega rachunek sumienia, – podaje, na czym polega żal za grzechy, – podaje, że Pan Jezus wzywa nas do poprawy życia, – podaje sposób przystępowania do spowiedzi, – określa, z kim spotykamy się w sakramencie pokuty,</p>	<p>Uczeń: – określa, kto ustanowił sakramenty święte, – wymienia inne nazwy sakramentu pokuty, – rozróżnia warunki sakramentu pokuty, – identyfikuje syna marnotrawnego z człowiekiem grzeszącym, – wyjaśnia, że Bóg jest przebaczącym Ojcem, – stwierdza, że Bóg kocha grzesznika, – wyjaśnia, dlaczego należy robić rachunek sumienia, – wyjaśnia znaczenie żalu, – wyjaśnia, co zrobić, aby postanowienie poprawy było mocne,</p>	<p>Uczeń: – wskazuje na wiarę jako podstawę odpuszczenia grzechów, – przytacza treść <i>Spowiedzi powszechnej</i>, – streszcza fragment Ewangelii o uzdrowieniu paralytyka, – proponuje pytania do rachunku sumienia, – uzasadnia konieczność wzbudzenia żalu za grzechy, – stwierdza, że należy walczyć z pokusami i pracować nad sobą, – wskazuje na potrzebę szczerzej spowiedzi, – proponuje sposoby realizacji zadośćuczynienia względem Boga i bliźniego, – stwierdza, że praktykując</p>	<p>Uczeń: – podaje okoliczności przekazania władzy odpuszczania grzechów Apostołom, – opowiada tekst Ewangelii o udzieleniu Apostołom władzy odpuszczania grzechów, – proponuje konkretne przykłady dotyczące przygotowania do dobrego przeżycia spowiedzi świętej, – podaje, kto przyczynił się do rozpowszechnienia nabożeństwa do Najświętszego Serca Pana Jezusa, – wyjaśnia sens praktykowania pierwszych piątków miesiąca (B.15.2).</p>	<p>Uczeń: – objaśnia, w jaki sposób Pan Jezus działa w sakramentach świętych, – uzasadnia potrzebę systematycznego przystępowania do sakramentu pokuty i pojednania, i przyjmowania Komunii Świętej (B.15.1).</p>
--	---	--	--	--

<ul style="list-style-type: none"> – wylicza warunki sakramentu pokuty, – podaje, że w sakramencie pokuty spotyka się z miłosiernym Jezusem, – stosuje formułę spowiedzi, – podaje, że w pierwsze piątki miesiąca oddajemy cześć Sercu Jezusa. 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia warunki sakramentu pokuty, – wyjaśnia, czym jest spowiedź, – wyjaśnia, na czym polega zadośćuczynienie, – wyjaśnia, że człowiek potrzebuje nawrócenia i przebaczenia win, – wymienia cechy Serca Pana Jezusa. 	<p>pierwsze piątki miesiąca, umacniamy więź z Panem Jezusem.</p>		
--	--	--	--	--

III. Jezus mnie prowadzi

<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia przykazania Boże, – podaje, że przez przykazania Bóg objawia swoją wolę, – przytacza treść I przykazania, – podaje treść II przykazania Bożego, – podaje treść III przykazania Bożego, – podaje treść IV przykazania Bożego, – podaje, że Bóg jest dawcą życia, – proponuje modlitwę dziękczynną za dar życia, – podaje, że Pan Jezus uczy rodziny miłości, – podaje, że Jezus uczy szanować rzeczy, – podaje, że Jezus pragnie prawdy w naszym życiu, – podaje treść przykazania miłości, – podaje, kim jest chrześcijanin, – podaje miejsce narodzin Jezusa, – identyfikuje uroczystość Bożego Narodzenia z przyjściem Zbawiciela na ziemię, – podaje, że zmartwychwstanie Jezusa jest najważniejszą prawdą i podstawą naszej wiary, – podaje definicję: „roku liturgicznego”, – podaje prawdę, że niedziela jest pamiątką zmartwychwstania Pana 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, w jakim celu Bóg daje nam przykazania, – wskazuje na przykazania Boże jako drogowskazy życiowe, – objaśnia, co znaczy „bogów cudzych”, – wylicza rzeczy poświęcone Bogu, którym należy się cześć, – objaśnia, w jaki sposób należy czcić imię Boże, – wyjaśnia treść III przykazania, – rozróżnia, jakie czynności można wykonać w niedzielę, a jakich nie, – objaśnia, dlaczego niedziela jest dla chrześcijan najważniejszym dniem tygodnia, – uzasadnia, kiedy wypełniamy III przykazanie Boże, – wyjaśnia treść IV przykazania, – określa sposoby okazywania miłości rodzicom, – wyjaśnia treść V przykazania Bożego, – wyjaśnia znaczenie VI i IX przykazania, – rozróżnia rzeczy własne, cudze i wspólne, – wyjaśnia treść przykazań: „nie kradnij” i „nie pożądamy rzeczy bliźniego”, – nazywa Jezusa Prawdą, – wyjaśnia, na czym polega 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje sposoby oddawania czci Bogu, – stwierdza, że możemy się modlić zawsze i wszędzie, – określa, kiedy człowiek troszczy się o życie swoje i innych ludzi, – charakteryzuje Świętą Rodzinę, – wskazuje na konieczność szanowania rzeczy własnych, cudzych i wspólnych, – uzasadnia potrzebę mówienia prawdy, – wskazuje w kalendarzu liturgicznym okres Adwentu, uroczystość Bożego Narodzenia, – opowiada o narodzeniu Jezusa, – charakteryzuje postawę człowieka wierzącego w Jezusa Zmartwychwstałego, – charakteryzuje okresy roku liturgicznego (B.4.1), – definiuje, czym jest szabat i Dzień Pański, – identyfikuje III przykazanie Boże i I przykazanie kościelne z potrzebą świętowania i uczestnictwem we Mszy Świętej. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, na czym polega okazywanie miłości Bogu, bliźniemu i sobie, – dowodzi, dlaczego Boga należy kochać i czcić, – określa, o jakie wartości należy troszczyć się w rodzinie, – wskazuje na wspomnienie świętych i błogosławionych w cyklu roku liturgicznego, – wyjaśnia znaczenie symboliki kolorów poszczególnych okresów liturgicznych, – dowodzi konieczności udziału we Mszy Świętej, – wyjaśnia treść III przykazania Bożego i I przykazania kościelnego, – uzasadnia, dlaczego świętujemy niedzielę jako pierwszy dzień tygodnia. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, kiedy Bóg dał obietnicę, że my też zmartwychwstaniemy, – wskazuje tajemnice z życia Pana Jezusa w ciągu roku liturgicznego, – wymienia wybrane święta maryjne w roku liturgicznym.
--	---	--	---	---

<p>Jezusa (B.6.1), – wymienia sposoby świętowania niedzieli (B.6.2).</p>	<p>prawdomówność, – wyjaśnia treść przykazań kościelnych, – objaśnia cel przyjścia Jezusa na ziemię, – nazywa Wielkanoc najważniejszym świętem chrześcijan, – opowiada o wydarzeniu zmartwychwstania Jezusa, – stwierdza, że zmartwychwstanie Jezusa jest zapowiedzią naszego zmartwychwstania, – wymienia okresy roku liturgicznego (B.4.1), wskazuje na Eucharystię jako centrum niedzieli chrześcijanina.</p>			
--	--	--	--	--

IV. Jezus zaprasza mnie na uczyć

<p>Uczeń: – podaje część Mszy Świętej, w której Pan Jezus rozmawia z nami, – nazywa część liturgii słowa, w której powierzamy Bogu siebie i innych, – nazywa Wielki Czwartek dniem ustanowienia Eucharystii, – podaje, że chleb i wino stają się Ciałem i Krwią Pana Jezusa, – podaje, że Wielki Piątek jest dniem śmierci Jezusa na krzyżu i dowodem największej miłości Boga do człowieka, – nazywa Mszę Świętą spotkaniem z Panem Jezusem, – podaje, że Chrystus jest dawcą jedności i pokoju, – podaje, że w Komunii Świętej spotyka się z Panem Jezusem, – identyfikuje niedzielę z obowiązkiem uczestniczenia w Ofierze Eucharystycznej, – podaje, że każdy chrześcijanin powinien świadczyć o Chrystusie,</p>	<p>Uczeń: – wymienia elementy liturgii słowa, – wyjaśnia, dlaczego Ewangelia jest najważniejszym tekstem liturgii słowa, – przytacza treść wyznania wiary, – wyjaśnia, w jaki sposób uczeń Jezusa może wyznawać wiarę, – wyjaśnia, co obiecuje Jezus tym, którzy słuchają Jego słów, – identyfikuje chleb i wino z Ciałem i Krwią Chrystusa, – wyjaśnia, dlaczego należy jednać się z bliźnimi, – proponuje sposób podziękowania Chrystusowi za Jego obecność w Komunii Świętej, – określa, pod jakimi postaciami Pan Jezus jest obecny we Mszy Świętej, – określa, jak możemy zwracać się do Boga, – wyjaśnia znaczenie pokoju, – wyjaśnia znaczenie słowa:</p>	<p>Uczeń: – proponuje sposoby czynnego i świadomego włączenia się w liturgię słowa, – proponuje sposoby wzmacniania wiary, – identyfikuje procesję z darami z liturgii Eucharystii, – proponuje, jaki dar może złożyć Bogu podczas Mszy Świętej, – wskazuje sposoby dążenia do jedności w rodzinie, klasie, – wskazuje, że udział w Eucharystii jest okazaniem Panu Jezusowi miłości, – wskazuje na właściwe postawy i zachowanie podczas Mszy Świętej. – przytacza sytuacje, kiedy otrzymuje błogosławieństwo, – określa, jak należy postępować, aby zasłużyć na łaskę Bożą, – określa, co nam pomaga w walce z grzechem, – wskazuje sposoby dawania świadectwa wiary,</p>	<p>Uczeń: – proponuje wezwanie modlitwy wiernych, – opowiada o liturgii Wielkiego Czwartku, – wyjaśnia, co oznaczają słowa Jezusa wypowiedziane nad Chlebem i winem, – identyfikuje Eucharystię z dziękczynieniem, – określa postawy i zachowania podczas przyjmowania Komunii Świętej, – określa owoce Komunii Świętej, – wyjaśnia związek między czystością serca a szczęściem człowieka, – wyjaśnia znaczenie błogosławieństwa z obrzędach zakończenia, – charakteryzuje obrzędy zakończenia, – proponuje sposoby realizacji błogosławieństwa w swoim życiu, – wyjaśnia, że Eucharystia jest</p>	<p>Uczeń: – wyjaśnia znaczenie gestów, postaw, wezwań występujących w liturgii słowa, – podaje, że Eucharystia jest sakramentem obecności Chrystusa.</p>
---	---	--	--	---

<p>– podaje, że Chrystus ustanowił sakrament Eucharystii.</p>	<p>„godny”, – wyjaśnia pojęcie: „żywy chleb”, – określa, za co należy dziękować Bogu, – wyjaśnia, czym jest błogosławieństwo, – podaje, z jakich części składają się obrzędy zakończenia Mszy Świętej, – wyjaśnia, co to znaczy być miłosiernym, – podaje treść błogosławieństwa, – przytacza słowa, którymi Chrystus ustanowił Eucharystię, – rozróżnia postacie, pod którymi Chrystus jest obecny w Eucharystii, – wyjaśnia, dlaczego i za kogo Pan Jezus oddał życie na krzyżu (B.12.2), – określa Eucharystię jako ofiarę Chrystusa i Kościoła.</p>	<p>– proponuje sposoby okazywania wdzięczności Bogu za dar błogosławieństwa, – wskazuje, co Jezus obiecuje tym, którzy przyjmują Jego Ciało, – określa, w jaki sposób człowiek może okazywać miłość Jezusowi obecnemu w Najświętszym Sakramencie, – wyjaśnia, że Eucharystia jednoczy człowieka z Bogiem i bliźnimi [B.12.1).</p>	<p>ofiarą Chrystusa i Kościoła (B.11.2).</p>	
---	---	--	--	--

V. Katechezy liturgiczne

<p>Uczeń: – podaje, że człowiek miłosierny czyni bezinteresownie dobro, – nazywa człowieka błogosławionego szczęśliwym, – podaje, że Bóg pragnie świętości wszystkich ludzi, – podaje, kto jest wzorem oczekiwania na Zbawiciela, – przytacza wydarzenie biblijne pokłonu Trzech Mędrców, – podaje dzień rozpoczęcia Wielkiego Postu, – podaje, że wakacje to czas odpoczynku i czas dawania świadectwa swojej przyjaźni z Panem Jezusem.</p>	<p>Uczeń: – definiuje pojęcie świętości, – wymienia znanych z imienia świętych, – wskazuje na miłość jako zasadę chrześcijańskiego życia, – wymienia symbole adwentowe, – wyjaśnia znaczenie słowa: „Adwent”, – określa, jak dobrze przeżyć czas Adwentu, – wylicza dary złożone przez Mędrców, – wymienia nabożeństwa odprawiane w Wielkim Poście, – rozróżnia kolor szat liturgicznych używanych w okresie Wielkiego Postu, – objaśnia, w jaki sposób podczas wakacji okazujemy przyjaźń z</p>	<p>Uczeń: – wyjaśnia, po czym można poznać uczniów Chrystusa, – proponuje, co może zrobić, aby realizować posłanie Jezusa, – określa, jakie dary może ofiarować Jezusowi, – wskazuje na postawę właściwego przeżywania Wielkiego Postu, – przytacza słowa kapłana wypowiedziane w chwili posypania głowy popiołem, – wskazuje na wakacje jako Boży dar wolnego czasu i wypoczynku.</p>	<p>Uczeń: – dowodzi o potrzebie troski o świętość życia, – proponuje sposoby pogłębiania przyjaźni z Jezusem, szczególnie podczas wakacji.</p>	<p>Uczeń: – wskazuje Boga jako wzór świętości, – wyjaśnia symbolikę darów złożonych przez Mędrców.</p>
---	---	---	---	---

	Panem Jezusem.			
--	----------------	--	--	--

KRYTERIA OCENIANIA

**z katechezy w zakresie klasy IV szkoły podstawowej
do programu nr AZ-1-01/18
i podręcznika nr AZ-14-01/18-RA-15/23
„Chcę żyć z Jezusem”
pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza**

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA
I. Poznaję Jezusa		
<ul style="list-style-type: none"> - definiuje, czym jest katecheza, - wybiera sposoby okazywania wdzięczności Jezusowi za Jego miłość, - wymienia części Mszy Świętej, - podaje, że skupienie, wyciszenie, zrozumienie jest potrzebne podczas słuchania słowa Bożego (F.1). 	<ul style="list-style-type: none"> - podaje, że w katechezie pogłębiamy więź z Panem Jezusem (A.2), - podaje, w jaki sposób Bóg objawia miłość do człowieka, - wskazuje, kiedy podczas Mszy Świętej czytane jest słowo Boże (F.1.6), - wymienia okoliczności, w jakich słuchamy słowa Bożego, - podaje, że słowo Boże jest podstawą życia chrześcijańskiego, - wskazuje na skupienie, wyciszenie, zrozumienie w czasie słuchania słowa Bożego (F.1), - określa, jak postępuje człowiek roztropny, - określa, co przeżywamy w roku liturgicznym. 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, jak można pogłębiać swoją przyjaźń z Panem Jezusem, - określa, że źródłem prawdziwej miłości jest Bóg, - podaje, że liturgia jest miejscem spotkania, głębszego poznawania i budowania przyjaźni z Jezusem (B.1), - wycisza, z jakich elementów składa się liturgia słowa, - streszcza przypowieść o domu na skale, - podaje, że poznaje Jezusa w roku liturgicznym (B.4), - wymienia okresy i niektóre wydarzenia roku liturgicznego, - wyjaśnia, że Jezusa poznaje się poprzez udział w wydarzeniach roku liturgicznego (B.4.1).
II. Przyjaźnię się z Jezusem		
<ul style="list-style-type: none"> - wymienia najważniejsze cechy przyjaciela, - wskazuje działania, poprzez które można okazać miłość bliźniemu na co dzień, - podaje, czym jest modlitwa (B.2), - podaje, czym jest modlitwa różańcowa (B.2), - proponuje postanowienia adwentowe, - wycisza tradycje związane ze świętami Bożego Narodzenia, - opowiada o narodzeniu Pana Jezusa, - podaje, że Trzej Mędrcy ze Wschodu oddali cześć Panu Jezusowi (B.2), - wyjaśnia, czym jest wiara. 	<ul style="list-style-type: none"> - przytacza treść przykazania miłości, - wymienia cechy Serca Pana Jezusa, - stwierdza, że praktykując pierwsze piątki miesiąca, umacnia więź z Panem Jezusem (B.2.1), - stwierdza, że słuchanie słów Pana Jezusa jest podstawą wiary i zaufania (C.1.7), - określa, co to znaczy zaufać Panu Jezusowi, - identyfikuje „łamanie chleba” z Eucharystią, - podaje konkretne sposoby budowania pozytywnych więzi z bliźnimi (F.1.3). - podaje, że modlitwa to podstawowy przejaw przyjaźni z Bogiem (D.1), - wskazuje, że w modlitwie jednoczymy się z Panem Jezusem, - określa, w jaki sposób powinniśmy modlić się na różańcu (B.14.2), - wskazuje, że w modlitwie różańcowej jednoczymy się z Panem Jezusem i Maryją, - wyjaśnia, w jaki sposób powinniśmy przyjmować słowo Boże, 	<ul style="list-style-type: none"> - podaje, że miłość jest podstawą budowania wspólnoty (F.1), - podaje, że św. Małgorzata Alacoque przyczyniła się do rozpowsechnienia nabożeństwa do Najświętszego Serca Pana Jezusa, - wskazuje, że śmierć Pana Jezusa na krzyżu jest znakiem wielkiej miłości, - definiuje zaufanie jako fundamentalną postawę człowieka (B.2), - wskazuje wiarę jako podstawę przyjaźni z Jezusem (C.1.7), - wyjaśnia, że Eucharystia jest szczególnym spotkaniem z Jezusem i bliźnimi, - wymienia postawy człowieka wynikające z uczestnictwa w Eucharystii (F.1), - określa, w jaki sposób powinniśmy modlić się (B.14.2), - wyjaśnia znaczenie słowa: Adwent, - określa, jakim czasem jest Adwent dla każdego chrześcijanina, - podaje, że Maryja jest najdoskonalszym przykładem wiary (B.2), - objaśnia sposoby okazywania posłuszeństwa woli Bożej (B.14.2), - opowiada o wydarzeniu Zwiastowania,

OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
<ul style="list-style-type: none"> - uzasadnia swoją obecność na katechezie, - wyjaśnia, dlaczego człowiek zdolny jest kochać Boga, - wyjaśnia, na czym polega świadome, pełne, czynne i owocne uczestnictwo we Mszy Świętej, - wyjaśnia, że liturgia jest miejscem spotkania z Jezusem (B.1.1; B.3.2), - uzasadnia związek między słuchaniem słowa Bożego i właściwą postawą życia, - wskazuje na liturgię jako miejsce spotkania, głębszego poznawania i budowania przyjaźni z Jezusem (B.1), - wskazuje, jak uczeń Jezusa powinien przeżywać rok liturgiczny. 	<ul style="list-style-type: none"> - uzasadnia potrzebę skupienia, wyciszenia, zrozumienia oraz uważnego słuchania słowa Bożego (A.2.a), - dowodzi, że chrześcijanin powinien swoje życie budować na fundamencie słowa Bożego.
<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, że przyjaźń z Jezusem przekłada się na budowanie pozytywnych więzi z bliźnimi (F.1.3), - podaje, czym jest wiara i zaufanie Jezusowi (B.2), - charakteryzuje wiarę setnika, - opowiada o życiu pierwszych wspólnot chrześcijańskich, - wskazuje na Eucharystię jako źródło życia duchowego i wspólnotowego, - podaje, że Eucharystia buduje i umacnia wspólnotę Kościoła (B.12), - podaje, że miłość jest owocem Eucharystii (B.12), - wyjaśnia, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez rozmowę i systematyczne spotkania z Nim (B.2.1), - wymienia tajemnice różańca świętego, - identyfikuje Jana Chrzciciela z ostatnim prorokiem Starego Testamentu, który przygotowywał ludzi na przyjście Zbawiciela, - podaje, że wiara i zaufanie Jezusowi to podstawa naszego życia (B.2), - określa, dlaczego powinniśmy wierzyć Bożemu słowu, - określa sposób naśladowania Maryi (B.14.2), - podaje okoliczności męczeńskiej śmierci św. Szczepana, - streszcza ewangeliczny opis pokłonu Trzech Mędrców ze Wschodu, - wyjaśnia, dlaczego święto Trzech Króli nazywamy też uroczystością Objawienia Pańskiego, - objaśnia, jak wzmacniać swoją wiarę (D.1), - wyjaśnia, że przyjaźń z Jezusem przekłada się na budowanie pozytywnych więzi z bliźnimi (F.1.3). 	<ul style="list-style-type: none"> - uzasadnia, że podstawą przyjaźni z Jezusem jest wiara w Niego i zaufanie Mu (C.1.7), - wskazuje, w którym momencie Mszy Świętej wypowiadamy słowa setnika: „Panie, nie jestem godzien”, - dowodzi, że wiara i zaufanie są podstawą przyjaźni z Jezusem (C.1.7), - uzasadnia, że udział w Eucharystii jest uprzywilejowanym spotkaniem z Chrystusem, - wyjaśnia, że udział w Eucharystii buduje i umacnia wspólnotę Kościoła (F.1.3), - wyjaśnia znaczenie narodzenia Pana Jezusa dla człowieka wierzącego, - wskazuje na potrzebę podtrzymywania tradycji i obrzędów świątecznych w rodzinach (B.14.2), - wyjaśnia, dlaczego św. Szczepan poniósł śmierć męczeńską, - charakteryzuje postać św. Szczepana, - objaśnia, co oznaczają poszczególne dary złożone przez Trzech Mędrców (D.1), - uzasadnia, że podstawą przyjaźni z Jezusem jest wiara w Niego i zaufanie Mu (C.1.7), - wskazuje, że uczynki miłosierdzia są znakiem miłości wobec człowieka i Boga.

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA
	<ul style="list-style-type: none"> - wylicza modlitwy, w których rozważamy wydarzenie Zwiastowania (D.1), - wymienia okoliczności przyjęcia na świat Pana Jezusa, - wymienia imiona Trzech Mędrców ze Wschodu, - rozróżnia uczynki miłosierdzia. 	<ul style="list-style-type: none"> - stosuje poprawnie określenia: świadectwo wiary, męczennik, - wylicza dary, jakie Trzej Mędrcy ze Wschodu złożyli Panu Jezusowi, - podaje, że wiarą odpowiadamy na miłość Pana Boga (B.2), - określa swoje zadania wypływające z wiary (B.14.2), - wylicza uczynki miłosierdzia względem ciała i względem duszy (B.12).
III. Dziękuję Jezusowi		
<ul style="list-style-type: none"> - wymienia różne dary otrzymane od Boga (F.1.10), - wymienia przejawy wdzięczności Bogu i ludziom, - podaje, czym jest modlitwa dziękczynna (D.1), - formułuje własnymi słowami prostą modlitwę wyrażającą wdzięczność Bogu za Jego miłość do ludzi (D.1.6). 	<ul style="list-style-type: none"> - wie, że należy dziękować Bogu za dar słowa Bożego (B.1), - wie, że należy dziękować Bogu za dary udzielane w sakramentach świętych i wydarzeniach roku liturgicznego (B.1); (B.3), - określa sposoby wdzięczności Bogu za Jego słowo, - wymienia sposoby wyrażania wdzięczności za dary Boże udzielane w sakramentach świętych i wydarzeniach roku liturgicznego, - proponuje modlitwę wdzięczności Bogu i bliźnim za wszelkie dary, - określa sposoby wyrażania wdzięczności Panu Jezusowi za dzieło zbawienia, - wyjaśnia, na czym polega modlitwa dziękczynna (D.1.6), - wskazuje na okoliczności, w jakich powinna być odmawiana modlitwa dziękczynna. 	<ul style="list-style-type: none"> - podaje, że całe Pismo Święte (Księgi Starego i Nowego Testamentu) zostało spisane przez ludzi, ale pod natchnieniem Ducha Świętego i jest ono słowem Bożym, - zna wartość, motyw i przejawy wdzięczności w relacjach z Bogiem i bliźnimi (E.4), - wymienia najważniejsze wydarzenia historii zbawienia Starego i Nowego Testamentu, - podaje, że Pan Jezus narodził się, umarł i zmartwychwstał dla zbawienia ludzi, - stwierdza, że należy okazywać Panu Jezusowi wdzięczność za dzieło zbawienia.
IV. Przepraszam Jezusa		
<ul style="list-style-type: none"> - definiuje słowo: „grzech”, - wie, w którym sakramencie może odbudować przyjaźń z Panem Jezusem, - wymienia grzechy główne (B.10), - wie, że należy przepraszać Boga za popełnione grzechy, - podaje, w jakim sakramencie spotykamy się z miłosiernym Bogiem Ojcem, - wyjaśnia, na czym polega nawrócenie, - proponuje postanowienia wielkopostne, 	<ul style="list-style-type: none"> - wymienia przyczyny grzechu (A.3), - podaje, że grzech niszczy przyjaźń z Bogiem (B.10), - wie, jaka kara spotkała ludzi za przekroczenie przykazania Bożego, - określa, w jaki sposób mądrze wykorzystywać wolny czas, - definiuje słowa: „miłosierdzie”, „przebaczenie” (B.8), - wyjaśnia, dlaczego Boga nazywamy miłosiernym Ojcem, - charakteryzuje postawę człowieka wiernego Bogu (B.8.2), 	<ul style="list-style-type: none"> - podaje istotę, przyczyny i skutki grzechu, - wymienia sposoby walki z pokusami, - wyjaśnia, do czego prowadzą grzechy główne (B.10), - wie, jakie są konsekwencje popełnienia grzechu przez pierwszych ludzi, - rozumie, co pomaga w unikaniu złego postępowania, - rozumie, że grzech niszczy relację z Bogiem i drugim człowiekiem, - wyjaśnia, że uzależnienie ma negatywny wpływ na zdrowie fizyczne, psychiczne i duchowe,

OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
<ul style="list-style-type: none"> - wie, że w człowieku istnieje potrzeba wdzięczności Bogu i bliźnim i jej okazywania, - wskazuje motywy wdzięczności. 	<ul style="list-style-type: none"> - objaśnia, czym jest dzieło zbawienia, - uzasadnia wartość wdzięczności (F.1).
<ul style="list-style-type: none"> - wnioskuje, że każdy grzech jest przyczyną zerwania przyjaźni z Bogiem i ludźmi, - definiuje grzechy główne (B.10), - wie, w jaki sposób pracować nad swoim charakterem, by unikać grzechów, - podaje, czym jest uzależnienie i nałóg (C.2), - wymienia zagrożenia płynące z uzależnień i nałogów (C.3), - wymienia sposoby przeciwdziałania uzależnieniom, - uzasadnia potrzebę żalu i skruchy za popełnione zło (B.8.2), - definiuje słowa: „wierność”, „wartość”, - uzasadnia potrzebę i wartość wytrwałej modlitwy, 	<ul style="list-style-type: none"> - uzasadnia negatywne konsekwencje grzechu wobec Boga, bliźnich i siebie (F.15), - uzasadnia, że grzech niszczy relację z Bogiem i drugim człowiekiem (F.1.5), - potrafi wyjaśnić tekst biblijny o nieposłuszeństwie pierwszych ludzi, - rozróżnia rodzaje uzależnień i nałogów (C.3), - podaje, że grzechy popełniamy myślą, mową, uczynkiem i zaniedbaniem (B.13).

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA
– podaje, czym jest nabożeństwo Drogi Krzyżowej.	– wskazuje na konieczność wypełniania Bożych przykazań, – podaje, w jakim dniu rozpoczyna się Wielki Post i ile trwa, – określa Wielki Post jako czas powrotu do Boga przebaczącego, – wskazuje na potrzebę poszanowania krzyża.	– opowiada przypowieść o synu marnotrawnym, – stwierdza, że Chrystus umarł za każdego grzesznika (B.8.2), – podaje, że Bóg wynagradza tych, którzy są Mu wierni (C.6), – wyjaśnia, co pomaga człowiekowi dochować wierności Panu Bogu (B.8.2), – podkreśla potrzebę systematycznego przystępowania do sakramentu pokuty i Eucharystii, – rozróżnia kolor szat liturgicznych kapłana w okresie Wielkiego Postu, – wyjaśnia, że nabożeństwo Drogi Krzyżowej jest spotkaniem z cierpiącym Chrystusem (D.1).
V. Proszę Jezusa		
– podaje, że modlitwa jest ważna dla chrześcijanina, – prawidłowo formułuje prośby do Boga (F.1.9), – podaje, że Bóg troszczy się o każdego człowieka, – określa, co znaczy pełnić wolę Boga, – stwierdza, że każdą trudność łatwiej przetrwać z Chrystusem.	– wyjaśnia, dlaczego chrześcijanie proszą Boga (F.1.7), – używa poprawnie terminu: Opatrzność Boża, – podaje, że Pan Bóg słucha człowieka (D.3), – podaje, że w modlitwie wiernych modli się za innych i siebie, – wyjaśnia, dlaczego chrześcijanie proszą Boga (F.1.7), – wskazuje przykłady pełnienia woli Boga w codziennym życiu, – podaje, że Jezus Chrystus pomaga przezwycięzać trudności, – wymienia sposób zaangażowania się w sprawy misji, – redaguje modlitwę w intencji misjonarzy.	– podaje, że modlitwa jest wyrazem wiary, nadziei, miłości do Boga, – definiuje, czym jest Opatrzność Boża, – wymienia sposoby okazywania wdzięczności Bogu za opiekę, – podaje, że powinniśmy wypełniać wolę Bożą w codziennym życiu, – wskazuje, w których słowach Modlitwy Pańskiej prosimy Boga o to, abyśmy potrafili pełnić Jego wolę, – podaje, że <i>Modlitwa Pańska</i> jest wzorem modlitwy chrześcijanina, – podaje, że świadcząc o Panu Jezusie, wypełniamy Jego nakaz misyjny, – określa, na czym polega misyjna działalność Kościoła.
VI. Uwielbiam Jezusa		
– nazywa Wielkanoc najważniejszym świętem chrześcijan, – wyjaśnia, na czym polega świętowanie Wielkanocy, – wymienia sytuację, w których czynimy znak krzyża, – wymienia sposób, by podziękować Panu Jezusowi za dar Eucharystii, – stwierdza, że niebo jest ostatecznym celem człowieka,	– wie, że zmartwychwstanie Jezusa świętujemy w Niedzielę Wielkanocną, – podaje, że Pan Jezus jest przewodnikiem w drodze do Boga Ojca, – wymienia inne nazwy Eucharystii, – wymienia, co może ofiarować ludziom i Bogu,	– wie, że każda niedziela jest pamiątką zmartwychwstania Jezusa, – definiuje słowo: „Pascha”, – opowiada o ustanowieniu Eucharystii, – wyjaśnia sens pojęć: Eucharystia „bezkrwawa ofiara”, „ofiara krwa-wa Chrystusa”, – wie, że Jezus złożył ofiarę na Krzyżu, a Kościół składa ofiarę eucharystyczną,

OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
– podkreśla potrzebę wielkopostnej spowiedzi świętej, – wymienia stacje Drogi Krzyżowej, – uzasadnia konieczność przepraszania Pana Jezusa za swoje grzechy (B.13).	
– omawia warunki spełnienia modlitwy (F.1.8), – objaśnia, w jaki sposób Bóg troszczy się o człowieka, – wskazuje na potrzebę modlitwy prośby, – wyjaśnia słowa modlitwy Pana Jezusa w Ogrójcu, – wyjaśnia, dlaczego misje są jednym z najważniejszych zadań Kościoła.	– omawia prośby <i>Modlitwy Pańskiej</i> , – przytacza słowa Pana Jezusa – Mt 28,19-20, nazywane nakazem misyjnym.
– streszcza tekst biblijny, opowiadający o zmartwychwstaniu Pana Jezusa, – wskazuje, że Msza Święta jest uobecnieniem ofiary krzyżowej Chrystusa, – wie, że Eucharystia jest uczta na którą Jezus zaprasza wszystkich ludzi, – rozumie, że Eucharystia jest sakramentalnym uobecnieniem ofiary Chrystusa i Kościoła, – wyjaśnia, że Eucharystia jest ofiarą Chrystusa i Kościoła, – wie, że Msza Święta jest dziękczynieniem Bogu i spotkaniem z żywym Jezusem,	– opowiada o liturgii Wigilii Paschalnej, – uzasadnia, dlaczego Msza Święta jest pamiątką ofiary Chrystusa na krzyżu, – tłumaczy, że podczas każdej Mszy Świętej uobecniana jest ofiara Chrystusa na Golgocie, – objaśnia, co oznacza, że Msza Święta jest pamiątką i dziękczynieniem, że jest spotkaniem z żywym Jezusem, – dowodzi, że Eucharystia jest dla chrześcijanina zadatkiem życia wiecznego, – rysuje symbole Ducha Świętego,

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA
<ul style="list-style-type: none"> - podaje, że Pan Jezus zesłał Ducha Świętego, - wymienia sposoby oddawania czci Bogu (B.2), - podaje, że uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pana Jezusa jest nazywana Bożym Ciałem, - podaje, że przez postawy, gesty, adorację oddajemy cześć Bogu (B.2), - podaje, że Bóg jest obecny w życiu człowieka, - wymienia sposoby okazania Bogu wdzięczności i uwielbienia za opiekę, - wnioskuje, że może ofiarować Bogu swoje radości i trudności, - podaje, że w czasie wakacji powinniśmy żyć w jedności z Panem Bogiem, - wyjaśnia, o czym należy pamiętać w czasie wakacji. 	<ul style="list-style-type: none"> - tłumaczy znaczenie pojęć: „Eucharystia”, „adoracja”, - podaje przykłady darów Bożych, jakie dostrzega w swoim życiu i układa modlitwę dziękczynną, - określa, jaką obietnicę dał Pan Jezus tym, którzy będą spożywać Jego Ciało, - podaje, że Pan Jezus pomaga nam osiągnąć wieczne szczęście w niebie, - określa środki umożliwiające osiągnięcie szczęścia wiecznego w niebie, - określa sposoby współpracy z Duchem Świętym, - identyfikuje Najświętszy Sakrament z Ciałem i Krwią Pana Jezusa, - podaje, że uwielbienie należy się jedynie Bogu, - identyfikuje adorację z oddawaniem czci Bogu, - wyjaśnia, na czym polega adoracja Najświętszego Sakramentu, - podaje, że w czerwcu w sposób szczególny czcimy Serce Jezusa, - wyjaśnia, w jaki sposób Bóg jest obecny w życiu człowieka, - określa, co należy czynić, by osiągnąć życie wieczne, - objaśnia, gdzie może spotkać się z Panem Bogiem w czasie wakacji. 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia pojęcie: „Przeistoczenie”, - wyjaśnia, że podczas każdej Mszy Świętej spotykamy obecnego Pana Jezusa i możemy prosić Go i dziękować Mu za wszystko, - podaje, że Eucharystia jest pokarmem w drodze do nieba, - streszcza biblijny opis ustanowienia Eucharystii, - wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus wstąpił do nieba, - identyfikuje ogniste języki, wiatr i gołębicę z Duchem Świętym, - wskazuje na potrzebę adoracji Najświętszego Sakramentu, - rozróżnia adorację zwykłą i uroczystą, - wyjaśnia, dlaczego Serce Jezusa jest znakiem miłości do ludzi, - wymienia sposoby opieki Boga nad ludźmi, - stwierdza, że ufna modlitwa zbliża do Boga, - podaje, że Jezus Chrystus jest drogą, prawdą i życiem w dążeniu do życia wiecznego, - identyfikuje wakacje z czasem wolnym danym nam od Boga, - określa sposób realizacji przyrzeczeń wakacyjnych.

OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia znaczenie postawy klęczącej, stojącej i siedzącej w czasie Mszy Świętej, - opowiada o Wniebowstąpieniu Pana Jezusa, - opisuje działanie Ducha Świętego w dniu Pięćdziesiątnicy, - opowiada o ustanowieniu Eucharystii, Pięćdziesiątnicy, - wyjaśnia znaczenie uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Pana Jezusa dla chrześcijanina, - wyjaśnia, dlaczego Jezusa nazywamy drogą, prawdą i życiem, - uzasadnia potrzebę modlitwy w czasie wakacji. 	<ul style="list-style-type: none"> - przytacza słowa Pana Jezusa z Ostatniej Wieczery, odnoszące się do Najświętszego Sakramentu.

KRYTERIA OCENIANIA

**z katechezy w zakresie klasy V szkoły podstawowej
do programu nr AZ-2-01/10
i podręcznika nr AZ-21-01/18-RA-2/20
„Bóg poszukuje człowieka”
pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza**

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA Dобра
I. Pragnienie człowieka		
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - definiuje terminy: „dar”, „wiara” - wyjaśnia, czym jest nadzieja, - wyjaśnia pojęcie „wspólnota”. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wybiera sposoby okazywania wdzięczności Bogu za Jego miłość (A.1.3), - charakteryzuje najważniejsze wspólnoty w życiu człowieka (CE.1.1), 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - proponuje sposoby troski o rozwój wiary, - wnioskuje, że aby osiągnąć szczęście wieczne należy przestrzegać przykazań, - objaśnia, w jaki sposób należy dbać o rozwój wiary, - wskazuje na odpowiedzialność za pełnienie czynów miłości, - przedstawia, na czym polega kultura uczestnictwa w życiu różnych wspólnot - Kościoła, narodu, rodziny, grupy szkolnej, rówieśniczej (E.1.2), - przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu różnych wspólnot (E.1.2), - wyjaśnia, na czym polega kultura bycia w różnych grupach wspólnotach (E.1.5).
II. Biblia źródłem odkrywania tajemnicy Boga		
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, że wiara i wiedza nie są sprzeczne (A.2.2), - wyjaśnia, czym jest Pismo Święte (A.9.1), - wskazuje prawidłowo: tytuł, rozdział i wersety w perykopie biblijnej (A.9.5). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia pojęcie wiary w Boga (A.2.1), - określa wiarę jako łaskę - dar otrzymany od Boga (A.3.1), - charakteryzuje związek między Pismem Świętym a Tradycją (A.10.2), - rozróżnia księgi Starego i Nowego Testamentu (A.9.3). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wskazuje relacje między wiarą i wiedzą (A.2.1), - uzasadnia, że wiara jest zadaniem (A.3.2), - wyjaśnia, że Bóg objawia się w słowie (Piśmie Świętym) (A.5.1), - wymienia gatunki literackie w Biblii - przypowieść, list, hymn (A.9.5), - wymienia Księgi Nowego Testamentu (A.9.3), - wymienia skróty niektórych ksiąg biblijnych (A.9.6).
III. Bóg objawiający siebie w dziele stworzenia		
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podaje, że Bóg jest Stwórcą nieba i ziemi (A.7), - wyjaśnia, że Bóg objawia się w stworzeniu i człowiek może poznać Boga przez dzieła stworzenia (A.5.1), - wyjaśnia, że wszystko, co stworzył Bóg, jest dobre (C.1.1). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia prawdy objawione zawarte w opisie stworzenia świata i człowieka (A.10.5), - wyjaśnia pojęcia: błogosławieństwo, wolna wola (A.7.3; A.11.3), - przedstawia i interpretuje biblijne obrazy: grzech pierwszych ludzi (A.11.1), - wyjaśnia różnicę między dobrem a złem w konkretnych sytuacjach moralnych (C.1.3), - definiuje słowo: „pycha” - wybiera sposoby okazywania miłości Bogu (A.13.16). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - formułuje modlitwy dziękczynienia, uwielbienia Boga Stwórcy, w oparciu o teksty biblijne i własnymi słowami (D.2.4), - wyjaśnia pojęcia: grzech pierworodny Protoewangelia (A.7.3; A.11.2; A.11.3), - omawia, czym jest modlitwa i uzasadnia znaczenie modlitwy w codziennym życiu chrześcijanina (D.1.1; D.1.2), - opisuje działalność złego ducha i wskazuje na zagrożenie potępieniem (A.7.5).

OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wymienia źródła autentycznego i trwałego szczęścia (A.1.5), - omawia różnice między prawdziwym szczęściem a przyjemnością (A.1.5), - nazywa zbawienie prawdziwym szczęściem., - wyjaśnia, na czym polega kultura bycia w różnych grupach wspólnotach (E. 1.5). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podaje, że szczęście to pierwotny zamysł Boga względem człowieka, - wskazuje na związek wiary z nadzieją i miłością (A.1.3), - podaje przykłady świadków wiary (E. 1.8).
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przedstawia proces formowania się ksiąg biblijnych (A.9.2), - definiuje pojęcia: Objawienie, natchnienie biblijne, kanon Pisma Świętego (A.10.1), - podaje zasady korzystania z Pisma Świętego, - wymienia skróty niektórych ksiąg biblijnych (A.9.6). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podaje zasady interpretacji Starego i Nowego Testamentu (A.9).
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wskazuje przyczyny nieszczęść i zła (A.7.4; C.1.5), - przedstawia i interpretuje biblijne obrazy: dzieje Kaina i Abła (A.11.1; A.11.2), - przedstawia skutki dobra i zła (grzechu) (C.1.4), - przedstawia i interpretuje biblijne obrazy: dzieje Noego (A.11.1;A.11.2), - streszcza tekst biblijny o budowie wieży Babel (A.7), - streszcza biblijny opis ofiary Abrahama (A.11.4), - podaje treść obietnicy danej Abrahamowi (A.11.1), - przytacza biblijne opowiadanie dotyczące snu Jakuba (A.11.1), - opowiada o powołaniu Jakuba przez Boga (A.11.4), - charakteryzuje postać Józefa (A.11.5), - opowiada historię proroka Jonasza (A.11.1). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wskazuje przyczyny zła, uzasadnia, że zło jest konsekwencją odrzucenia Boga (A.7.4; C.1.2).

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA Dобра
IV. Bóg wierny danym obietnicom prowadzi swój lud		
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wymienia najważniejsze przyimioty Boga (A.5.2). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, dlaczego powinniśmy powierzyć swoje życie Panu Bogu, - wyjaśnia pojęcie: prorok (A.11.3), - wyjaśnia pojęcie: Pascha (A.11.3). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia pojęcie: przymierze (A.11.3), - nazywa Abrahama ojcem wierzących, - wyjaśnia pojęcie: Patriarcha (A.11.3), - proponuje sposoby troski o rozwój wiary, - ocenia postawę Abrahama wobec Boga, - wyjaśnia pojęcie: Opatrzność Boża (A.11.3), - streszcza historię Józefa, syna Jakuba (A.11.1).
V. Jezus nowym Mojżeszem i obiecany Mesjaszem		
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia pojęcie przypowieść oraz wskazuje na strukturę przypowieści (A.11.3). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przytacza przypowieść o siewcy (A.10). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia pojęcia: Wcielenie i Odkupienie (A.13.10), - omawia przypowieść o robotnikach w winnicy (A.13.13), - omawia przypowieść o miłosiernym Samarytaninie (A.13.13), - omawia przypowieść o talentach (A.13.13), - wyjaśnia zbawczy sens męki i śmierci Jezusa Chrystusa (A.13.9), - wskazuje na skutki wynikające z Wcielenia i Odkupienia dla życia chrześcijanina i każdego człowieka (A.13.10).
VI. Kościół Jezusa Chrystus		
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podaje, jak powstał Kościół (E.2). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podaje, że Jezus założył Kościół, wybrał Dwunastu (E.2), - podaje, że Kościół jest konieczny do zbawienia (E.2), - podaje, że Kościół jest misyjny (pojęcie: misjonarz) (E.2), - wybiera sposób zaangażowania się w sprawę misji, - opisuje hierarchiczny ustrój Kościoła (E.2.7), - podaje, że Kościół jest wiarygodny i konieczny do zbawienia (E.2), - nazywa św. Pawła Apostołem Narodów. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przytacza biblijne obrazy Kościoła (E.2), - podaje argumenty za tym, że w Kościele katolickim w pełni obecny jest Kościół Chrystusowy (np. sukcesja) (E.2.9), - wyjaśnia pojęcia: misje, misjonarz (E.2.8), - wyjaśnia pojęcia: papież, prymat papieża, Stolica Apostolska, dogmat, sobór, synod biskupów, konferencja episkopatu (E.2.8), - podaje, jaką rolę odgrywa św. Piotr w Kościele (E.2), - wskazuje najważniejsze fakty z życia świętych czasów apostołskich: św. Piotr (A.11.4; E.2.1), - wskazuje najważniejsze fakty z życia świętych czasów apostołskich: św. Szczepan (A.11.4; E.2.1), - uzasadnia wartość świadectwa wiary w różnych sytuacjach życiowych (E.3.11), - podaje, jaką rolę odegrał św. Szczepan w Kościele (E.2), - podaje, jaką rolę odegrał św. Paweł w Kościele (E.2), - wskazuje najważniejsze fakty z życia świętych czasów apostołskich: św. Paweł (A.11.4; E.2.1), - podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych (E. 1.8), - podaje możliwości włączenia się w życie Kościoła, a zwłaszcza wspólnoty diecezjalnej i parafialnej (E.2.12), - przytacza przykazania kościelne (E.2), - uzasadnia potrzebę przestrzegania przykazań kościelnych.

OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie jako przejawy Bożej wierności obietnicom danym Abrahamowi i wyraz miłości do człowieka (A.11.1). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznawanymi wydarzeniami i postaciami Starego Testamentu (A.13.16), - zna dzieje Izaaka (D.I).
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wymienia sposoby Bożego objawienia (stworzenie, słowo Boże, Jezus Chrystus) (A.5), - wyjaśnia, na czym polega Dobra Nowina o Królestwie Bożym (A.13.7), - wymienia najważniejsze przymioty Boga: Bóg Ojciec miłosierny (A.5.2), - przedstawia podstawowe fakty z życia Jezusa Chrystusa (A.13.3), - opisuje miłość Boga do człowieka objawioną w męce i śmierci Jezusa Chrystusa (A.5.3), - wyjaśnia znaczenie Paschy Jezusa Chrystusa (A.13.9). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w oparciu o wybrane teksty Starego i Nowego Testamentu charakteryzuje rolę Maryi w dziele zbawczym (A.13.11), - omawia znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi (A.5.4).
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - omawia etapy powstawania Kościoła (E.2.1), - charakteryzuje najważniejsze obrazy biblijne Kościoła (E.2.2), - wyjaśnia, czym jest Kościół i jaka jest jego rola w historii zbawienia (E.2.3), - podaje przymioty Kościoła (E.2), - podaje, jaka jest struktura i ustrój Kościoła (E.2), - dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznawanymi wydarzeniami i postaciami Nowego Testamentu (A.13.16), - uzasadnia wartość świadectwa wiary (Święty Piotr) w różnych sytuacjach życiowych (E.3.11), - podaje strukturę i ustrój Kościoła (pojęcia: biskup, diecezja, parafia, proboszcz) (E.2), - wymienia pięć przykazań kościelnych i omawia ich znaczenie (E.2.11). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - określa, na czym polega współpraca w budowaniu Kościoła, - identyfikuje historię Kościoła z pielgrzymką wspólnoty wierzących - „my” w historii zbawienia (E.3), - na podstawie poznawanych dziejów Kościoła wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i człowieka (E.3.1; E.3.11), - uzasadnia, że historia Kościoła jest świadectwem prowadzenia ludzi do zbawienia (E.3.1; E.3.11).

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA Dобра
VII Historia zbawienia w Kościele pierwotnym oraz w starożytności i w średniowieczu		
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - definiuje Kościół jako boską i ludzką rzeczywistość (E.3). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podaje, że Kościół przyczynia się do rozprzestrzeniania Ewangelii (E.3), - podaje, że Kościół odegrał ogromną rolę w życiu narodu polskiego (E.5), - podaje, że Kościół odegrał ogromną rolę w dziedzinie nauki, sztuki, życia codziennego (E.3). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - opowiada o prześladowaniu chrześcijan (E.3.2), - przytacza historię św. Wojciecha (E.5), - opisuje początki chrześcijaństwa w Polsce (E.5.1), - przytacza okoliczności chrztu Polski (E.5), - przytacza działalność św. Cyryla i św. Metodego (E.3), - przytacza działalność św. Benedykta i rolę benedyktynów (E.4), - podaje, jaką rolę odegrały zakony w Kościele (św. Dominik, św. Franciszek) (E.3.4), - wyjaśnia, czym był tzw. spór o św. Stanisława (E.5.3), - podaje, jaką rolę w życiu narodu polskiego odegrał św. Stanisław (E.5), - podaje, jaką rolę w życiu narodu polskiego odegrała św. Jadwiga Królowa (E.5), - streszcza życie chrześcijan w czasach jagiellońskich (E.5.4).
VIII. Bóg obecny w życiu swego ludu - rok liturgiczny		
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wierzy w zmartwychwstanie umarłych (A.8a). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podaje, że św. Stanisław Kostka jest patronem dzieci i młodzieży, - identyfikuje różaniec z wzywaniem i bliskością Matki (D.5), - uzasadnia religijny wymiar okresu: Adwentu, - wyraża wdzięczność za miłość Boga (B.2.b), - wylicza nabożeństwa odprawiane w Wielkim Poście (B 2.3). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podaje sens, przesłanie i liturgię święta św. Stanisława Kostki (B.2), - wymienia i opisuje święto św. Stanisława Kostki (B.2.2; E.5.8), - stwierdza, że św. Stanisław Kostka jest wzorem w realizacji powołania do świętości, - wymienia i opisuje miesiące i święta maryjne (B.2.2; E.5.8), - podaje sens, przesłanie i liturgie nabożeństwa różańcowego (B.2), - podaje, że tajemnice różańca świętego są streszczeniem najważniejszych wydarzeń z życia Jezusa i Maryi, - omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w Adwencie (B.2.3), - zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6), - podaje sens, przesłanie i liturgię poszczególnych okresów: Adwent (A.8; B.2), - podaje sens, przesłanie i liturgię poszczególnych okresów, świąt oraz uroczystości roku liturgicznego - Boże Narodzenie (A.13; B.2), - podaje sens, przesłanie i liturgię poszczególnych okresów, świąt oraz uroczystości roku liturgicznego (B.2) - Wielki Post (B.2; D.1), - wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus przyjął mękę i śmierć na krzyżu (D.1),

OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, w jaki sposób pierwsi chrześcijanie realizowali naukę Chrystusa, - stwierdza, że pierwsze wspólnoty chrześcijańskie są wzorem wypełniania zadań Kościoła, - przedstawia misję św. Wojciecha dla historii Polski (E.5.2), - przedstawia misję św. Wojciecha i znaczenie chrztu dla historii Polski (E.5.2), - opowiada o życiu i misji świętych Cyryla i Metodego (E.4.1), - przedstawia rolę zakonów w dziejach starożytnej i średniowiecznej Europy: benedyktyni (E.3.3), - przytacza smutne karty historii Kościoła; podziały i wojny krzyżowe (E.4), - wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i człowieka (E.3.1), - przedstawia rolę zakonów w dziejach starożytnej i średniowiecznej Europy: franciszkanie i dominikanie oraz znaczenie tych zakonów dzisiaj (E.3.3), - wskazuje jaką rolę odegrała Święta Królowa Jadwiga w dziejach Polski i kościoła (E.5.4). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wskazuje miejsca prześladowań współczesnych chrześcijan, - opierając się na omawianych postaciach świętych - Święty Wojciech i działalności Kościoła, podaje przykłady wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości (A.13.18), - opierając się na omawianych postaciach świętych i działalności Kościoła, podaje przykłady wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości (A.13.18), - objaśnia różnice i podobieństwa pomiędzy katolicyzmem i prawosławiem (E.2.5).
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przytacza bibliografię św. Stanisława Kostki (E.5), - uzasadnia religijny wymiar święta, - przytacza motto życiowe św. Stanisława Kostki: „Do wyższych rzeczy jestem stworzony”, - wymienia tajemnice różańca świętego, - podaje zbawczy sens obchodów roku liturgicznego (struktura i znaczenie roku liturgicznego) (B.1; B.2), - uzasadnia religijny wymiar uroczystości Narodzenia Pańskiego, - wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie (B.2.2; E.5.8), - charakteryzuje Wielki Post w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), - opowiada o wydarzeniach z Drogi krzyżowej Pana Jezusa (A.10.5), - wymienia stacje Drogi krzyżowej (B.2.3), - omawia liturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych (B.2.3), - uzasadnia religijny wymiar Wielkiego Postu (B.2.3), - uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego, - uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zesłania Ducha Świętego (A.14; B.2), 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5), - wyjaśnia, dlaczego Maryję nazywamy nauczycielką życia Jezusa, - charakteryzuje tajemnice różańca świętego, - charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1).

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA Dобра
		<ul style="list-style-type: none"> - podaje sens, przesłanie i liturgię Triduum Paschalnego (B.2; A.6), - podaje sens obchodów roku liturgicznego - Wielkanoc (A.13; B.2), - podaje sens, przesłanie i liturgię uroczystości Zesłania Ducha Świętego (A14; B.2), - podaje sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów, świąt oraz uroczystości roku liturgicznego - Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa (A.13; B.2; B.13), - podaje sens, przesłanie i liturgię poszczególnych okresów, świąt oraz uroczystości roku liturgicznego - Najświętszego Serca Pana Jezusa (dziewięć pierwszych piątków miesiąca) (B.2).

OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
<ul style="list-style-type: none">- uzasadnia religijny wymiar uroczystości Bożego Ciała [A.14; B.2),- uzasadnia religijny wymiar uroczystości i charakteryzuje istotę kultu Serca Pana Jezusa [A.14; B.2).	

KRYTERIA OCENIANIA
z katechezy w zakresie klasy VI szkoły podstawowej
do programu nr AZ-2-01/18
i podręcznika nr AZ-22-01/18-RA-14/21
„Jezus Chrystus nas zbawia”
 pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA	OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
I. Człowiek poznaje świat i siebie				
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – nazywa Boga Stworzycielem, – podaje argumenty za niesprzecznością wiary i wiedzy nauk przyrodniczych (A.2.2), – podaje przykłady sztuki religijnej (B.2.7), – identyfikuje otaczający świat z dziełem Boga Stwórcy, – podaje, że wszystko, co stworzył Bóg, jest dobre, – wymienia przymioty Boga, – definiuje słowa: „religia” i „chrześcijaństwo” (A.2), – podaje, czym jest Objawienie Boże (B.2), – wymienia zadania powierzone człowiekowi przez Boga, – przytacza, co mówi o człowieku nauka i Objawienie Boże, – podaje, że godność człowieka wynika z chrztu (A.1), – podaje znaczenie słowa: „więź”, – wlicza funkcje potrójnego posłannictwa Chrystusa (A1, B.4), – wyjaśnia alegorię z przypowieści o winnym krzewie i latoroślach. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady sztuki religijnej (B.2.7), – identyfikuje otaczający świat z dziełem Boga Stwórcy, – wymienia sposoby poznania Bożego Objawienia (zmysły, uczucia, rozum, sztuka) (A.2), – przytacza wybrane teksty na temat Objawienia Bożego, – wymienia sposoby poznania Chrystusa, – definiuje chrzest jako rodzaj szczególnej więzi z Bogiem (A.1), – podaje, że człowiek jest istotą społeczną, – wymienia miejsca i wspólnoty, w których żyje człowiek, – wspiera akcję pomocy potrzebującym (E.1.f), – zachowuje kulturę bycia w grupie (E.1.c). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady sztuki religijnej (B.2.7), – identyfikuje siebie jako adresata Objawienia Bożego, – wyjaśnia relacje między wiarą i wiedzą (A.2.1), – wyjaśnia godności człowieka i pojęcie wskazuje jej źródła (A.1.4), – określa zadania, do których powołany jest człowiek, – angażuje się w własny rozwój emocjonalny i społeczny (E.1.a), – szanuje godność własną i innych (B.4.c), – charakteryzuje związek między człowiekiem a Panem Jezusem, – wskazuje, jakie znaczenie i skutki ma przyjęcie chrztu świętego (A.1, B.4.3), – nazywa rodzinę pierwszą i podstawową wspólnotą życia, – wlicza ruchy i grupy religijne działające w Kościele, – angażuje się we własny rozwój emocjonalny i społeczny (E.1.a). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, że poznajemy Objawienie Boże przez zmysły i sztukę (A.2), – stwierdza poznawalność Boga z rzeczy stworzonych, – określa rolę wiary w poznawaniu prawdy o stworzeniu świata i obecności w nim Boga, – racjonalizm wiary (B.2), – wskazuje na godność człowieka jako fundamentalną wartość ludzką (A.1.4), – analizuje znaczenie szacunku do siebie i innych (A.1.4), – wybiera sposób realizowania funkcji królewskiej, kapłańskiej i prorockiej w swoim życiu (B.4.3), – wyjaśnia, dlaczego człowiek powinien budować właściwe relacje z ludźmi, wśród których żyje (E.1), – wskazuje na godność człowieka – wartość ludzką (A.1.4), – planuje odpowiedzialnie wypełniać swoje zadania we wspólnotach, do których należy. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – redaguje modlitwę będącą uwielbieniem i dziękczynieniem Bogu za dar stworzenia, – wnioskuje, że człowiek może poznać Boga za pomocą rozumu, wiary i łaski poznania (A.2.2), – przejawia postawę wdzięczności Bogu za dar świata, – przyjmuje odpowiedzialność za świat, który Bóg dał w posiadanie człowiekowi, – kształtuje w sobie postawę wrażliwości na piękno świata, – dowodzi, że chrześcijaństwo jest religią objawioną, – przejawia postawę wdzięczności Bogu za dar chrztu, – planuje podjęcie działań w celu pogłębienia osobistej więzi z Bogiem, – przestrzega w życiu zobowiązań wynikających z chrztu świętego (B.4.d), – przyjmuje odpowiedzialność za dar chrztu świętego (B.4.b), – przyjmuje postawę wdzięczności za sakrament chrztu świętego (B.4.e), – wybiera sposoby troski i odpowiedzialności za innych (A.1.4), – opowiada o działalności różnych wspólnot (E.1.2), – wskazuje, co daje człowiekowi

				przynależność do danej wspólnoty (E.1.2), – poszukuje własnego miejsca w funkcjonujących grupach i ruchach religijnych (E.1.a).
II. Dzieje Narodu Wybranego – nasze dzieje – aktualność słowa Bożego				
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – definiuje pojęcie „patriarcha”, – wymienia imiona ojców wiary (A.11), – używa poprawnie pojęcia: „wolność”, – charakteryzuje wędrówkę Izraelitów do Ziemi Obiecanej jako przejaw Bożej wierności obietnicom danym Abrahamowi (A.11.1), – definiuje słowo: „przymierze”, – podaje okoliczności zawarcia przymierza na górze Synaj (Ali), – wymienia dziesięć przykazań Bożych, – podaje historię Samuela (A.11), – podejmuje refleksję nad słowem Bożym (A.11.c), – podaje, kiedy panował król Dawid (A.11), – podaje, że król Salomon wybudował świątynię w Jerozolimie (A.11), – przytacza treści Pisma Świętego mówiące o Izajaszu i Jeremiaszu (A.11), – podejmuje refleksje nad słowem Bożym (A.11.c), – podaje, że za czasów Jozjasza zostało odnowione przymierze z Bogiem (A.11), – podaje, że Naród Wybrany był w niewoli babilońskiej (Ali), – wymienia przyczyny niewoli babilońskiej, – przytacza historię o matce machabejskiej i jej siedmiu synach oraz o Judzie Machabeuszu (A.11), 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – nazywa patriarchów ludźmi zawierzenia i oddania Bogu (A.11), – streszcza fragmenty Pisma Świętego ukazujące patriarchów i związane z nimi wydarzenia (A.11.1), – podaje przykłady odpowiedzialnego korzystania z wolności, – wymienia wydarzenia wyjścia z Egiptu i wędrówki Izraelitów do Ziemi Obiecanej (A.11), – streszcza wydarzenie zawarcia przymierza na górze Synaj (A.11.1), – wyjaśnia, że Dekalog jest wyrazem troski Boga o dobro człowieka, – podaje znaczenie przykazań Bożych dla człowieka, – wyjaśnia, kim są sędziowie w Narodzie Wybranym, – wyjaśnia pojęcie psalm oraz charakteryzuje osobę króla (A.11.3), – objaśnia, w jakich okolicznościach Dawid został namaszczony na króla, – charakteryzuje rządy króla Salomona (A.11.5), – podaje znaczenie słowa: „prorok”, – stwierdza, iż Bóg przez proroków przygotowywał ludzi na przyjście Zbawiciela, – charakteryzuje rządy króla Jozjasza, – wymienia reformy religijne, jakie 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podejmuje refleksję nad słowem Bożym (A.11.c), – pogłębia swoją relację z Bogiem (A.11.d), – planuje naśladowanie postaci biblijnych (A.11.d), – uważnie słucha słowa Bożego (A.13.C), – wskazuje przykłady postępowania zgodnego z przykazaniami Bożymi, – określa, że Jezus swoim życiem i przepowiadaniem zaświadczył o ważności Dekalogu, – wyjaśnia, kim są sędziowie w Narodzie Wybranym, – uzasadnia potrzebę wsłuchiwania się w głos Boga, – opowiada o działalności króla Dawida (A.11), – wskazuje, że Jezus jest potomkiem Dawida (A.13.16), – podaje znaczenie świątyni Jerozolimskiej dla Narodu Wybranego (A.13.16), – opisuje świątynię Jerozolimską (A.11), – charakteryzuje proroka Izajasza i Jeremiasza (A.13.16), – planuje sposoby świadczenia o Bogu w swoim środowisku (A.11.e), – wskazuje na znaczenie słowa Bożego w dziejach narodu wybranego – odnowienia przymierza przez Jozjasza (A.11.2), – określa formy przeciwdziałania 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje postawy ojców wiary (A.11.1), – określa patriarchów jako wzór do naśladowania (A.13.16), – dokonuje aktualizacji faktów związanych z wydarzeniami i postaciami Starego Testamentu (A.13.16), – troszczy się o kształtowanie w sobie prawidłowego sumienia, – przyjmuje odpowiedzialność za realizację wskazań Dekalogu w swoim życiu, – podejmuje refleksję nad słowem Bożym (A.11.c), – określa, na czym polegała działalność sędziego Samuela (A.13.16), – charakteryzuje działalność Samuela, – analizuje teksty źródłowe mówiące o królu Dawidzie (A.11), – określa psalm jako gatunek literacki (Ali.5), – wybiera sposoby troski o wspólnotę Kościoła (A.13.16), – określa rolę i zadanie proroków w zbawczym planie Boga (A.13.16), – ocenia swoją postawę jako świadka Chrystusa, – podejmuje refleksję nad własnym życiem, – dokonuje aktualizacji faktów związanych z wydarzeniami i postaciami Starego Testamentu (A.13.16), – określa formy przeciwdziałania 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podejmuje refleksję nad słowem Bożym (A.11.c), – pogłębia swoją relację z Bogiem (A.11.d), – planuje naśladowanie postaci biblijnych (A.11.d), – dowodzi konieczności rozwoju swojej wiary, – podejmuje refleksję nad słowem Bożym, – jest przekonany o kierowaniu światem przez Boga (A.11.e), – uzasadnia potrzebę wypełniania przykazań Bożych, – przyjmuje odpowiedzialność za swoje posłuszeństwo wobec Boga (A.11.d), – pogłębia swoją relację z Bogiem, starając się naśladować Dawida (A.11.d), – ocenia swoje zaangażowanie w wypełnianiu V przykazania kościelnego, – planuje troszczyć się o swoją wspólnotę parafialną (A.11.d), – pogłębia swoją relację z Bogiem, starając się naśladować postać Jozjasza (A.11.d), – podejmuje refleksję nad swoją wiernością względem Pana Boga (A.11.c), – określa ramy czasowe rządów Jozjasza (A.11), – ocenia swoją postawę w walce z czynnikami zniewalającymi człowieka, – określa formy przeciwdziałania zniewoleniu,

<ul style="list-style-type: none"> - wymienia męczenników za wiarę, - podaje wydarzenia z dziejów Izraela przed narodzeniem Pana Jezusa (Ali), - wymienia sposoby przeciwdziałania złu i cierpieniu (C.1.8). 	<p>wprowadził Jozjasz,</p> <ul style="list-style-type: none"> - opowiada o odnowieniu przymierza przez Jozjasza w Świątyni Jerozolimskiej (A.13.16), - omawia religijne reformy za czasów Jozjasza (A.13.16), - definiuje słowo: „niewola”, - podaje przykłady właściwego zachowania chrześcijanina wobec zła i nieszczęść (C.1.7), - wymienia najważniejsze postacie Starego Testamentu, - streszcza biblijne opowiadanie o Hiobie (A.13.16), - podaje przykłady właściwego zachowania chrześcijanina wobec zła i nieszczęść (C.1.7). 	<p>zniewoleniu,</p> <ul style="list-style-type: none"> - opowiada o sytuacji Izraelitów w niewoli babilońskiej (A.13.16), - wskazuje na Izrael jako Naród Wybrany przez Boga, - podejmuje refleksję nad słowem Bożym (A.11.c), - charakteryzuje postawę chrześcijanina przeżywającego cierpienie (C.1.8), - wyjaśnia, na czym polegała misja Jezusa jako Zbawiciela, - prezentuje świadectwa chrześcijańskie i niechrześcijańskie na temat historyczności Jezusa (A.13.1). 	<p>zniewoleniu,</p> <ul style="list-style-type: none"> - opowiada o Judzie Machabeuszu (A.13.16), - wyjaśnia, czego uczy heroiczna postawa braci machabejskich i ich matki, - pogłębia swoją relację z Bogiem naśladowując postaci biblijne (A.11.d), - analizuje teksty Księgi Powtórzonego Prawa (A.13.16), - stwierdza, w jaki sposób może naśladować postawę Hioba w cierpieniu (A.11.d), - uzasadnia historyczność Jezusa z Nazaretu (A.13.2), - opisuje ziemskie życie Jezusa. 	<ul style="list-style-type: none"> - dowodzi konieczności dawania świadectwa wierności Bogu, - opisuje ogólnie sytuację w Izraelu przed narodzeniem Jezusa Chrystusa (A.11.1), - pomaga ludziom potrzebującym (C.1.c), - wyraża wdzięczność Chrystusowi za dar odkupienia (A.13.a), - analizuje dokumenty źródłowe świadczące o historyczności Jezusa Chrystusa.
---	---	--	---	---

III. Wypełnienie proroctw – Wcielenie

<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przytacza źródła chrześcijańskie i niechrześcijańskie na temat życia i działalności Jezusa z Nazaretu (A.13), - definiuje słowo: „Mesjasz”, - definiuje, czym jest tajemnica Wcielenia, - objaśnia znaczenie „Światła” w Prologu św. Jana, - podaje, gdzie Jezus przyjął chrzest, - podaje, czym jest powołanie, - wymienia imiona pierwszych uczniów Jezusa, - definiuje słowo: „cud”, - podaje, że Pan Jezus objawił Siebie na weselu w Kanie, - podaje, że Jezus czynił cuda (A.13), - wymienia świadków i miejsce przemienienia Pana Jezusa, - wie, że na górze Tabor Jezus objawił swą Boską chwałę, - wymienia przypowieści Jezusa, - podaje, że Maryja jest Matką wierzących, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wymienia wydarzenia z życia Jezusa (A.13), - identyfikuje osobę Jezusa z Nazaretu z postacią Zbawiciela, - wyjaśnia niektóre proroctwa mesjańskie o Chrystusie, - przytacza treść Prologu z Ewangelii według św. Jana (A.13), - wymienia, kto objawił się w czasie chrztu Jezusa, - opowiada o wydarzeniu powołania pierwszych uczniów (A.13.16), - podaje, że Maryja wzywa nas do wypełniania woli Pana Jezusa, - wymienia cuda Jezusa (A.13.3), - opowiada o przemienieniu Pana Jezusa (A.13.3), - podaje kiedy w liturgii Kościół wspomina wydarzenie z góry Tabor, - definiuje, czym jest przypowieść, - podaje, że Jezus nauczał przez przypowieści (A.13), - objaśnia, na czym polega obecność Maryi w życiu 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, na czym polegała misja Jezusa jako Zbawiciela, - prezentuje świadectwa chrześcijańskie i niechrześcijańskie na temat historyczności Jezusa (A.13.1), - identyfikuje Chrystusa z oczekiwany Mesjaszem (A.13), - interpretuje Prolog św. Jana (A.13.17), - opowiada o chrzcie Jezusa w Jordanie (A.13.3), - wyjaśnia, co dokonało się nad wodami Jordanu, - charakteryzuje postawę powołanych uczniów, - wyjaśnia znaczenie słów „uczynię was rybakami ludzi”, - opowiada o pierwszym cudzie Jezusa (A.13.3), - wyjaśnia słowa Maryi: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie”, - opowiada o cudach Pana Jezusa (A.13), - wyjaśnia znaczenie cudów Jezusa, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uzasadnia historyczność Jezusa z Nazaretu (A.13.2), - opisuje ziemskie życie Jezusa, - ocenia swoją postawę wobec Jezusa – Mesjasza, - określa rolę i zadania Mesjasza, - analizuje wybrane teksty źródłowe o Mesjaszu, - opowiada o narodzeniu Jezusa (A.13.3), - wyjaśnia, czego dotyczy tajemnica Wcielenia, - charakteryzuje dary otrzymane na chrzcie, - podaje datę liturgicznego wspomnienia chrztu Pańskiego, - określa zadania uczniów Chrystusa, - wskazuje jak można głosić Ewangelię, - określa, kiedy człowiek pełni wolę Boga, - przyjmuje odpowiedzialność za wypełnianie woli Bożej, - wskazuje podstawowe różnice w różnego rodzaju cudach (A.13.3), 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyraża wdzięczność Chrystusowi za dar odkupienia (A.13.a), - pogłębia więź z Chrystusem poprzez poznanie Jego Osoby i nauczania (A.13.b), - analizuje dokumenty źródłowe świadczące o historyczności Jezusa Chrystusa, - wybiera sposób świadczenia o Chrystusie w codziennym życiu, - odkrywa we własnym życiu Chrystusa jako Mesjasza (A.13.d), - wskazuje na wartość tajemnicy Wcielenia, - podejmuje refleksję nad słowem Bożym (A.11.C), - układa rozważanie do pierwszej tajemnicy światła, - wyraża wdzięczność Chrystusowi za dar chrztu, - stara się układać swoje życie według wskazań słowa Bożego (A.13.e), - rozumie celowość czynienia cudów przez Jezusa, - planuje układać swoje życie
--	---	---	---	--

<ul style="list-style-type: none"> – wylicza dogmaty maryjne (A13.11). 	<p>wierzących.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia znaczenie Bożych słów wypowiedzianych podczas przemienienia Pana Jezusa, – opowiada o nauczaniu Pana Jezusa w przypowieściach na podstawie Ewangelii wg św. Łukasza (A.13), – wyjaśnia znaczenie przypowieści, – analizuje teksty źródłowe mówiące o Maryi, – wskazuje święta maryjne. 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia znaczenie przemienienia Pana Jezusa w aspekcie wydarzeń paschalnych (A.13.16), – charakteryzuje nauczanie Pana Jezusa w przypowieściach, – wykonuje ilustracje do przypowieści, – wyjaśnia dogmaty maryjne: Boże Macierzyństwo, Wierzyście Dziewictwo, Niepokalane Poczęcie, Wniebowzięcie (A.13.11; A.13.12; A.13.17). 	<p>według wskazań słowa Bożego (A.13.e),</p> <ul style="list-style-type: none"> – wybiera sposoby przemiany własnego życia, – uważnie słucha słowa Bożego (A.13.c), – ocenia swoją postawę wobec Maryi, – uważnie słucha i czyta słowo Boże (A.13.c).
---	--------------------	---	--	---

IV. Nasze życie z Jezusem Chrystusem – sakramenty

<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje, czym jest znak, gest i postawa (B.1), – podaje, podział zadań w sprawowaniu liturgii (B.1), – wymienia zadania w zgromadzeniu liturgicznym (B.1.3), – wymienia znaki, symbole i gesty liturgii sakramentu chrztu świętego (B.2), – podaje, obrzędy sakramentu chrztu świętego (B.3), – wymienia znaki towarzyszące udzielaniu sakramentu bierzmowania (B.2), – wyjaśnia, czym jest sakrament bierzmowania (B.5.1), – podaje, obrzędy sakramentu pokuty (B.3), – wyjaśnia sens i skutki sakramentu pokuty i pojednania (A.13), – streszcza przypowieść o miłosiernym ojcu (B.7), – wskazuje, że człowiek jest odpowiedzialny za własne sumienie – Jezus i Zacheusz (C.2), – przedstawia konsekwencje wynikające z sakramentu pokuty (B.3.3), – przytacza wybrane teksty 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje liturgię jako dialog Boga z człowiekiem (B.1.1), – wyjaśnia, cel sprawowania liturgii (B.1.2), – wyjaśnia, co to są sakramenty oraz omawia ich cel w życiu chrześcijanina (B.3.1), – podaje, podział sakramentów, sens i cel (B.3), – przedstawia konsekwencje wynikające z sakramentu chrztu (B.3.3), – omawia liturgię sakramentu chrztu (B.3.4), – przytacza i interpretuje wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz nauczanie Kościoła na temat sakramentu chrztu (B.3.2), – wylicza dary Ducha Świętego (B.5.5), – przedstawia konsekwencje wynikające z sakramentu bierzmowania (B.3.3), – wyjaśnia, czym jest sakrament pokuty (B.7.1), – interpretuje wybrane teksty biblijne, – omawia liturgię sakramentu pokuty (B.3.4), – nazywa Eucharystię ucztą 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje znaki, symbole i gesty liturgiczne oraz właściwie je interpretuje (B.1.4), – wymienia postawy i gesty liturgiczne (B.1), – przedstawia konsekwencje wynikające z sakramentów (B.3.3), – wymienia znaki, symbole i gesty liturgiczne sakramentów (B.1), – wyjaśnia, czym jest sakrament chrztu świętego (B.4.1), – omawia znaczenie i skutki chrztu świętego (B.4.2), – przytacza i interpretuje wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz nauczanie Kościoła na temat sakramentu bierzmowania (B.3.2), – omawia przebieg sakramentu pokuty (B.7.2), – opisuje warunki dobrze przeżytego sakramentu pokuty i pojednania (B.7.3), – uzasadnia, dlaczego Eucharystia jest centrum liturgii i życia chrześcijańskiego (B.6.2), – wymienia elementy Mszy Świętej i wyjaśnia ich znaczenie (B.6.3), – omawia rolę Eucharystii w życiu moralnym chrześcijanina (B.6.4), 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – angażuje się w liturgię Kościoła (B.1.a), – poprzez znaki i gesty wyraża swoją wiarę oraz prowadzi dialog z Bogiem (B.1.b), – wierzy w zbawczą obecność Chrystusa w sakramentach świętych (B.3.a), – spotyka się z Jezusem w sakramentach świętych (B.3.b), – przytacza i interpretuje wybrane teksty biblijne na temat poszczególnych sakramentów (B.3.4), – uzasadnia godność chrześcijanina wynikającą z chrztu świętego (B.4.3), – omawia skutki sakramentu chrztu w życiu indywidualnym i wspólnotowym (B.7.4), – omawia znaczenie sakramentu bierzmowania dla życia chrześcijanina (B.5.4), – wyjaśnia pojęcie miłosierdzia Bożego, wiążąc je ze sprawiedliwością, powołując się na przypowieści (o miłosiernym ojcu) (A.13.13), – omawia skutki sakramentu pokuty w życiu indywidualnym i 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – z szacunkiem wykonuje gesty liturgiczne (B.1.c), – daje świadectwo wiary (E.2.a), – przyjmuje odpowiedzialność za własny udział w liturgii Kościoła (E.2.b), – wyjaśnia, na czym polega rola Kościoła w zbawieniu człowieka (E.2.10), – korzysta z dobrodziejstwa sakramentów, uznając je za pomoc Chrystusa w prowadzeniu moralnego życia (B.3.c), – daje świadectwo wiary (E.2.a), – identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła (E.2.b), – omawia skutki sakramentu w życiu indywidualnym i wspólnotowym (B.7.4), – jest odpowiedzialny za dar chrztu świętego (B.4.b), – przestrzega w życiu zobowiązań wynikających z chrztu świętego (B.4.d), – daje świadectwo wiary (E.2.a), – opisuje i wyjaśnia obrzędy bierzmowania (B.5.2), – identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła (E.2.b), – omawia skutki sakramentu
---	---	---	--	---

<p>biblijne, liturgiczne oraz nauczanie Kościoła na temat sakramentu pokuty (B.3.2),</p> <ul style="list-style-type: none"> – przedstawia konsekwencje wynikające z Eucharystii (B.3.3), – wyjaśnia rozumienie Eucharystii jako ofiary Chrystusa i Kościoła oraz uczy miłości (B.6.1), – wymienia elementy liturgii sakramentu namaszczenia chorych (B.2), – podaje, czym jest obrzęd namaszczenia chorych (B.3), – wyjaśnia znaczenie i skutki sakramentu namaszczenia chorych (B.8), – podaje, obrzęd sakramentu święceń (B.3), – przedstawia konsekwencje wynikające z sakramentu święceń (B.3.3), – podaje, z czego składa się obrzęd sakramentu małżeństwa (B.3), – podaje, czym są sakramentalia błogosławieństwa i nabożeństwa (B.2). 	<p>ofiarną, ucztą dziękczynienia i ucztą miłości (B.6),</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia adorację jako formę uwielbienia Najświętszego Sakramentu (B.6; D.1), – omawia liturgię sakramentu Eucharystii (B.3.4), – przytacza i interpretuje wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz nauczanie Kościoła na temat sakramentu Eucharystii (B.3.2; B.3.4), – wymienia elementy Mszy Świętej i wyjaśnia ich znaczenie (B.6.3), – omawia liturgię sakramentu namaszczenia chorych (B.3.4), – przytacza i interpretuje wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz nauczanie Kościoła na temat sakramentu namaszczenia chorych (B.3.2; B.3.4), – przytacza i interpretuje wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz nauczanie Kościoła na temat sakramentu święceń (B.3.2; B.3.4), – przedstawia konsekwencje wynikające z sakramentu małżeństwa (B.3.3), – wskazuje na sakrament małżeństwa jako sakrament w służbie wspólnoty dla człowieka (B.9), – wymienia obrzędy liturgiczne (pogrzeb) (B.2), – wymienia rodzaje sakramentaliów (B.2.5). 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia rodzaje i formy modlitwy, a także postawy modlitewne: adoracja (D.1.3), – uzasadnia, dlaczego Eucharystia jest centrum liturgii i życia chrześcijańskiego (B.6.2), – określa skutki sakramentu w życiu indywidualnym i wspólnotowym (B.7.4), – wyjaśnia, czym jest sakrament namaszczenia chorych (B.8.1), – omawia liturgię sakramentu kapłaństwa (B.3.4), – wskazuje na znaczenie i skutki sakramentu święceń (B.9), – omawia liturgię sakramentu małżeństwa (B.3.4), – przytacza i interpretuje wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz nauczanie Kościoła na temat sakramentu małżeństwa (B.3.2; B.3.4), – przedstawia znaczenie pogrzebu kościelnego (B.2.5), – wyjaśnia, na czym polega rola Kościoła w zbawianiu człowieka (E.2.10). 	<p>wspólnotowym (B.7.4),</p> <ul style="list-style-type: none"> – spotyka się z Jezusem w Eucharystii, – omawia skutki sakramentu w życiu indywidualnym i wspólnotowym (B.7.4), – omawia znaczenie i skutki sakramentu namaszczenia chorych jako daru i pomocy w przeżywaniu cierpienia (B.8.2), – przedstawia konsekwencje wynikające z namaszczenia chorych (B.3.3), – opisuje, czym jest sakrament święceń (B.9.1), – przedstawia motywy przyjęcia sakramentu święceń (B.9.2), – przedstawia sakrament święceń jako dar i pomoc w realizacji powołania do miłości i służby (B.9.3), – omawia skutki sakramentu w życiu indywidualnym i wspólnotowym (B.7.4), – opisuje, czym jest sakrament małżeństwa (B.9.1), – omawia Kościół jako mistyczne Ciało Chrystusa i konsekwencje tej rzeczywistości Kościoła dla wierzących (E.2.3). 	<p>bierzmowania w życiu indywidualnym i wspólnotowym (B.7.4),</p> <ul style="list-style-type: none"> – wierzy w pomoc Ducha Świętego w sakramencie bierzmowania (B.5.a), – świadomie podchodzi do przygotowania do bierzmowania (B.5.b), – kształtuje postawę współpracy z Duchem Świętym we własnym życiu (B.5.c), – omawia rolę sakramentu pokuty i pojednania w życiu moralnym chrześcijanina (B.7.5), – uzasadnia potrzebę regularnego przystępowania do sakramentu pokuty (B.7.6), – wskazuje na postawę szacunku wobec Eucharystii (B.6.b), – angażuje się w liturgię Mszy Świętej (B.6.c), – identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła (E.2.b), – planuje w razie potrzeby przyjąć sakrament namaszczenia chorych lub poprosić o jego udzielenie potrzebującemu, – opowiada o zbawczej obecności Chrystusa w sakramentach świętych (B.3.a), – daje świadectwo wiary (E.2.a), – identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła (E.2.b), – przedstawia motywy przyjęcia sakramentu małżeństwa (B.9.2), – przedstawia sakrament małżeństwa jako dar i pomoc w realizacji powołania do miłości i służby (B.9.3), – podaje możliwości włączenia się w życie Kościoła, zwłaszcza wspólnoty parafialnej i diecezjalnej (E.2.12), – poprzez znaki i gesty wyraża
---	---	--	---	--

				swoją wiarę oraz prowadzi dialog z Bogiem (B.1.b).
V. Wiem, w Kogo wierzę				
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia artykuły Składu Apostolskiego (A.4), – świadomie wyznaje wiarę (A.4.a), – definiuje pojęcie: „renesans”, – wymienia przyczyny reformacji (E.3), – podaje, czym jest ruch ekumeniczny (E.3), – wymienia przyczyny i główne idee reformy katolickiej, – wyjaśnia, czym jest ekumenizm – dialog międzyreligijny (E.2.6), – podaje, czym jest ruch ekumeniczny (E.3), – podaje znaczenie słów: powołanie, misja, misjonarz, nakaz misyjny, – przytacza treść nakazu misyjnego Chrystusa, – wyjaśnia pojęcie: „męczennik”, – podaje cechy charakterystyczne dla Kościoła grekokatolickiego, – podaje, że Kościół miał udział w rozwoju kulturalnym i społecznym (E.5), – wymienia przykłady kultury chrześcijańskiej. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje, na ile artykułów dzieli się Skład Apostolski, – wymienia osoby, które w epoce renesansu wniosły znaczący wkład w życie Kościoła (E.3), – wyjaśnia pojęcia: reformacja, protestantyzm (E.2), – definiuje pojęcie: „sobór”, – podaje, kiedy odbył się Sobór Trydencki, – omawia przyczyny zwołania i postanowienia Soboru Trydenckiego (E.3.6), – wymienia przyczyny podziału chrześcijan, – charakteryzuje duchowość św. Ignacego Loyoli (E.4), – wymienia prekursorów działalności charytatywnej w Kościele (E.3), – wymienia zakony zaangażowane w tworzenie szkolnictwa (E.3), – podaje, kim był święty św. Andrzej Bobola (E.5), – wymienia osoby, które przyczyniły się do zawarcia Unii Brzeskiej, – charakteryzuje działania Konfederacji Warszawskiej na rzecz tolerancji religijnej, – wymienia zadania chrześcijanina w życiu kulturalno-społecznym, – objaśnia, czym jest odpowiedzialność za tworzenie kultury. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia poszczególne artykuły Składu Apostolskiego i Credo (A.4.1), – wyjaśnia zaangażowanie chrześcijan w tworzenie kultury, – wymienia główne Kościoły protestanckie (E.2.5), – wyjaśnia, w jakim celu odbył się Sobór Trydencki, – wskazuje rolę Ducha Świętego w Kościele reformującym się, – podaje przykład św. Ignacego Loyoli jako wzoru w obronie wiary (E.3), – omawia działalność Kościoła w XVI i XVII w. na przykładzie św. Franciszka Ksawerego i św. Wincentego a Paulo (E.3.5), – opowiada o misji zakonów: jezuitów, Braci Szkolnych, pijarów (E.3.7), – wyjaśnia znaczenie Unii Brzeskiej, – wskazuje okoliczności zawarcia Unii Brzeskiej, – używa poprawnie pojęć: „kultura”, „katolicka nauka społeczna”. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – określa, w jaki sposób uczeń Jezusa może wyznawać wiarę, – wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata (E.3.1), – wskazuje różnice i podobieństwa katolicyzmu i innych wyznań chrześcijańskich (E.2.5), – opowiada o działalności św. Karola Boromeusza (E.3.6), – charakteryzuje działania na rzecz jedności Kościoła i tolerancji religijnej (E.5.10), – opowiada o życiu św. Ignacego Loyoli (E.4.2), – omawia znaczenie zakonu jezuitów (E.4.2), – charakteryzuje wpływ chrześcijaństwa na dzieje ludzkości (A.13.18), – opisuje sytuacje szkolnictwa w XVI-XVIII w. (E.3.1), – prezentuje sylwetkę św. Andrzeja Boboli (E.5.8), – analizuje działania Konfederacji Warszawskiej na rzecz tolerancji religijnej, – dowodzi, że Polska była krajem tolerancji religijnej (E.5.5), – wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i każdego człowieka (E.3.1). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – proponuje sposoby wzmacniania wiary, – uzasadnia, że historia Kościoła jest świadectwem prowadzenia ludzi do zbawienia (E.3.11), – przedstawia rolę Kościoła w nauce i sztuce renesansu europejskiego (E.3.4), – uzasadnia potrzebę otwartości i szacunku wobec chrześcijan innych wyznań, – wyjaśnia podłoże podziałów w chrześcijaństwie (E.3.11), – określa sposoby naśladowania św. Ignacego Loyoli w swoim życiu (A.13.18), – wskazuje świętych, którzy zasłużyli się dla misji (A.13), – uzasadnia potrzebę głoszenia Ewangelii w dzisiejszym świecie (E.3.1), – wskazuje, na osoby zaangażowane w rozwój szkolnictwa w XVI-XVIII w., – dowodzi, że Bóg posługując się ludźmi prowadzi Kościół do zbawienia (E.3.11), – przedstawia znaczenie Konfederacji Warszawskiej i Unii Brzeskiej (E.5.6), – uzasadnia, że historia Kościoła jest świadectwem prowadzenia ludzi do zbawienia (E.3.11).
VI. To dzieje się dzisiaj – rok liturgiczny				
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje sens i przesłanie uroczystości Świętych Archaniołów i Wspomnienia Świętych Aniołów Stróżów (A.11; 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje uroczystości Świętych Archaniołów i Wspomnienia Świętych Aniołów Stróżów (B.2.1), 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych (B.2.3), 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje na obecność aniołów w literaturze pięknej i sztuce (Ali.5), – stara się poznawać Boże Objawienie (A.10.b),

<p>B.2),</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia zadania aniołów, – podaje sens, przesłanie i liturgię nabożeństwa różańcowego (B.2), – podaje sens, przesłanie i liturgię uroczystości Wszystkich Świętych (A.8; B.2), – uzasadnia religijny wymiar uroczystości Wszystkich Świętych (B.2.4), – omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania Uroczystości Wszystkich Świętych (B.2.3), – podaje sens, przesłanie i liturgię uroczystości Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata (B.2), – ukazuje związek uroczystości Chrystusa Króla z prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5), – podaje, kiedy Kościół obchodzi Boże Narodzenie (B.2), – wylicza okoliczności związane z narodzeniem Jezusa, – podaje sens, przesłanie i liturgię Okresu Narodzenia Pańskiego (świętych Młodzianków, Świętej Rodziny, Objawienia Pańskiego, Chrztu Pańskiego) (A.10; B.2), – podaje, czym jest okres Wielkiego Postu (B.2), – podaje sens i przesłanie Niedzieli Palmowej (B.2), – podaje sens i przesłanie Triduum Paschalnego (B.2), – podaje sens i przesłanie liturgii Zmartwychwstania Pańskiego (B.2), – podaje, na jaką pamiątkę obchodzimy Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego (B.2), – podaje sens, przesłanie i liturgię Święta Miłosierdzia Bożego (B.2), 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje na modlitwę różańcową jako streszczenie Ewangelii (A.13; D.5), – podaje, kiedy Kościół obchodzi uroczystość Wszystkich Świętych, – omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania Uroczystości Wszystkich Świętych (B.2.3), – wyjaśnia, że Bóg każdego powołał do świętości, – objaśnia, że podstawą osiągnięcia świętości jest wiara, – zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6), – podaje, kiedy obchodzimy uroczystość Chrystusa Króla, – wymienia przymioty Chrystusa Króla, – pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne (A.10.c), – wyjaśnia przesłanie uroczystości Narodzenia Pańskiego (B.2), – charakteryzuje uroczystości i święta Okresu Bożego Narodzenia (B.2.1), – wymienia praktyki Wielkiego Postu, – charakteryzuje Niedzielę Palmową (B.2.1), – charakteryzuje Triduum Paschalnego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), – aktualizuje w historii zbawienia Triduum Paschalne (B.2), – charakteryzuje Zmartwychwstanie Pańskie w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), – charakteryzuje Niedzielę Miłosierdzia Bożego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania 	<p>chrześcijanina (A.10.5),</p> <ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje nabożeństwo różańcowe w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), – charakteryzuje uroczystość Wszystkich Świętych w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), – uzasadnia religijny wymiar uroczystości Wszystkich Świętych (B.2.4), – podaje, kiedy Kościół obchodzi uroczystość Wszystkich Świętych, – ukazuje związek uroczystości Chrystusa Króla z prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5), – angażuje się w obchody roku liturgicznego (B.2.a), – charakteryzuje uroczystość Bożego Narodzenia w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), – ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5), – charakteryzuje Wielki Post w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), – określa przebieg liturgii Niedzieli Palmowej (A.10), – ukazuje związek wydarzenia Zmartwychwstania z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5), – omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania Wielkanocy (B.2.3). 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia pojęcie: „anioł” (A.11.3), – ukazuje związek modlitwy różańcowej z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5), – zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6), – omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania Uroczystości Wszystkich Świętych (B.2.3), – objaśnia, że podstawą osiągnięcia świętości jest wiara, – charakteryzuje królestwo Chrystusa Króla (B.2.1), – jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku, – ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5), – zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6), – omawia formy celebracji Wielkiego Postu (B.2.3), – opowiada o wjeździe Pana Jezusa do Jerozolimy (A.10.5), – zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6), – opisuje Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego (B.2.2), – uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zesłania Ducha Świętego (B.2.4). 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, na czym polega odmawianie różańca, wymienia jego części i tajemnice (D.5.1), – uzasadnia związek modlitwy różańcowej z życiem chrześcijanina (D.5.3). – charakteryzuje niektórych świętych i błogosławionych, – omawia formy świętowania uroczystości Chrystusa Króla (B.2.3), – dowodzi prawd zawartych w Objawieniu, – ukazuje związek uroczystości Chrystusa Króla z prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5), – zestawia wydarzenia biblijne – narodzenie Pana Jezusa ze zwyczajami religijnymi (A.10.6), – omawia formy świętowania Bożego Narodzenia (B.2.3), – omawia liturgiczne formy świętowania okresu Bożego Narodzenia (B.2.3), – uzasadnia religijny wymiar okresu Wielkiego Postu (B.2.4), – omawia praktyki ascetyczne w Kościele (B.2.6), – zestawia wydarzenie biblijne ze zwyczajami Niedzieli Palmowej (A.10.6), – uzasadnia religijny wymiar Triduum Paschalnego (B.2.4), – uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego (B.2.4), – omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania Uroczystości Zesłania Ducha Świętego (B.2.3), – uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zesłania Ducha Świętego (B.2.4), – zestawia wydarzenia biblijne ze
--	--	---	--	--

<p>– podaje sens, przesłanie i liturgię uroczystości Zesłania Ducha Świętego (B.2), – wymienia i opisuje uroczystość Zesłania Ducha Świętego (B.2.2).</p>	<p>Kościola oraz życia chrześcijanina (B.2.1), – ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5), – wymienia i opisuje Niedzielę Miłosierdzia Bożego (B.2.2), – aktualizuje w historii zbawienia uroczystość Zesłania Ducha Świętego (B.2), – omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania Uroczystości Zesłania Ducha Świętego (B.2.3).</p>			<p>zwyczajami religijnymi (A.10.6), – charakteryzuje uroczystość Zesłania Ducha Świętego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1).</p>
--	--	--	--	---

KRYTERIA OCENIANIA
z katechezy w zakresie klasy VII szkoły podstawowej
do programu nr AZ-2-01/18
i podręcznika nr AZ-23-01/18-RA-21/22
„Bóg wskazuje nam drogę”
 pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA	OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
I. Jedyny Bóg – nasz Ojciec				
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje, że człowiek nawiązuje relacje z Bogiem i drugim człowiekiem (D.1), – wskazuje, kto jest dawcą życia, – przytacza treść Dziesięciu Przykazań oraz okoliczności, w jakich Bóg je objawił, – przytacza treść I przykazania Bożego (C.4), – wymienia sposoby oddawania czci Bogu, – wyjaśnia, do czego zobowiązuje I przykazanie Boże, – podaje przykłady wykroczeń przeciwko II przykazaniu Bożemu (C.4.4), – wybiera sposoby oddawania szacunku wobec imienia Bożego, – wyjaśnia, na czym polega szacunek dla imienia Bożego (C.4.3), – identyfikuje III przykazanie Boże z potrzebą świętowania i związkiem pomiędzy czią Boga a praktykami religijnymi (C.4), – wymienia sposoby świętowania i spędzania wolnego czasu (C.4), – podaje, czym jest modlitwa (D.1), – wskazuje na konieczność modlitwy w pogłębianiu więzi z Bogiem (D.1.1), 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wylicza cechy charakteryzujące człowieka, – podaje, że Bóg nadaje sens ludzkiemu życiu (A.1), – wyjaśnia, czym są Boże przykazania i jaki jest ich sens (C.3.1; C.3.2), – wymienia najważniejsze przymioty Boga, – wyjaśnia, kim jest Trójca Święta (A.2; A.5), – wskazuje na fundamentalny charakter I przykazania Bożego, – nazywa, czym jest oddawanie czci innym bogom (C.4), – identyfikuje wróżbiarstwo, astrologię i horoskopy z przeciwstawianiem się I przykazaniu Bożemu (C.4.2), – opisuje zadania wynikające z II przykazania Bożego (C.3.5), – definiuje, czym jest szabat i dzień Pański, – wskazuje na Eucharystię jako centrum niedzieli chrześcijanina, – wymienia i omawia formy modlitwy (błogosławieństw, adoracja, modlitwa prośby, wstawiennicza, dziękczynna, uwielbienia) (D.2, D.4). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje na związek godności człowieka z dziełem stworzenia, – przedstawia różne potrzeby ludzkie, w tym potrzebę sensu życia (A.1.1), – wskazuje na związek II przykazania Bożego z objawieniem imienia Bożego Mojżeszowi i czystością mowy, – omawia, na czym polega chrześcijańskie świętowanie niedzieli i spędzanie wolnego czasu (C.4.5), – uzasadnia znaczenie modlitwy (D.1.1). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia główne cele w życiu każdego chrześcijanina, – wymienia wartości nadające sens ludzkiemu życiu (A.1.3), – wymienia święta kościelne nakazane, – wyjaśnia pojęcia: „ateizm”, „deizm”, „niewiara” i „agnostycyzm” „bałwochwalstwo”, „świętokradztwo” (A.2.3), – uzasadnia wartość wiary w Boga i omawia jej przymioty (A.3.3), – podaje i ocenia przykładowe postawy moralne związane z przeżywaniem niedzieli (C.4.6). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – określa zadania, do których powołany jest człowiek, – wymienia źródła autentycznego i trwałego szczęścia (A.1.5), – uzasadnia, że przykazania służą ochronie wartości (C.3.3), – porównuje szabat w Starym Testamencie i paschalny charakter niedzieli.

– przyjmuje odpowiednią postawę podczas modlitwy (D.1.c).				
II. Jedyny Bóg – Jezus Chrystus – Nasz Wybawiciel				
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – definiuje, czym jest Tajemnica Wcielenia (A.13), – przedstawia fakty z życia Jezusa (A.13.3), – stwierdza, że Jezus daje ludziom łaskę przemiany swojego życia, – wymienia sakramenty uzdrowienia, – podaje, czym jest wiara, – wskazuje, że świątynia jest domem modlitwy, – rozróżnia znaczenie pojęcia „kościół” w odniesieniu do wspólnoty i budynku, – podaje, czym jest śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa dla chrześcijanina, – wyjaśnia, czym jest powołanie, – podaje, kto obecnie kontynuuje misję Apostołów, – wlicza najważniejsze zadania papieża w Kościele, – wyjaśnia, na czym polega posłuszeństwo i szacunek wobec papieża, – definiuje pojęcie świętości, – wskazuje, że każdy chrześcijanin jest wezwany do świętości. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje na wartość Tajemnicy Wcielenia, – wyjaśnia, czym jest odkupienie, – wymienia cuda uzdrowienia dokonane przez Jezusa, – wyjaśnia cel przyjmowania sakramentów uzdrowień, – podaje, czym była dla Izraelitów Świątynia Jerozolimska, – objaśnia, czym jest wydarzenie męki i zmartwychwstania Pana Jezusa (A.13.16), – podaje, czym jest życie konsekrowane, – wyjaśnia, czym są rady ewangeliczne, – wymienia rady ewangeliczne, – podaje, kto realizuje rady ewangeliczne, – wymienia, co jest celem rad ewangelicznych, – określa zadania, jakie wypełniali Apostołowie, – przytacza słowa, jakimi Jezus nadał św. Piotrowi najwyższą władzę w Kościele (E.2.1), – wybiera sposoby okazywania szacunku i posłuszeństwa wobec papieża, – charakteryzuje, na czym polega dążenie do świętości. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia zbawczy sens Wcielenia (A.13.9), – wyjaśnia, w czym, przejawia się zbawcza działalność Jezusa, – streszcza wydarzenie oczyszczenia świątyni – Mk 11,15-17 (A.13), – omawia rady ewangeliczne jako wskazania dla każdego chrześcijanina (A.10.1; C.10.4; C.10.5), – wymienia stopnie święceń, – opowiada o zadaniach, jakie wypełniają następcy Apostołów, – podaje okoliczności, w których Jezus uczynił św. Piotra swoim zastępcą (E.2), – podaje, jakie wydarzenie zmieniło życie św. Pawła, – charakteryzuje postać św. Pawła, wyjaśnia różnice między życiem konsekrowanym a świeckim. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje na skutki wynikające z Wcielenia dla życia chrześcijanina i każdego człowieka (A.13.10), – uzasadnia potrzebę zaproszenia Chrystusa do swego życia, – opisuje miejsca liturgiczne w kościele, – przytacza treść Pisma Świętego o powołaniu dwunastu Apostołów, – wymienia dwunastu Apostołów, – określa przymioty władzy papieskiej, – streszcza najważniejsze wydarzenia z życia św. Pawła (E.2), – opisuje dążenie do świętości w różnych formach życia (C.10). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – przytacza treść Prologu z Ewangelii według św. Jana (A.13.19), – wskazuje na skutki wynikające z Wcielenia i Odkupienia, – opisuje zapowiedzi męki i zmartwychwstania Pana Jezusa (A.13), – zestawia wydarzenia biblijne z podstawowymi prawdami wiary Kościoła (A.10.5), – wykazuje różnicę pomiędzy zakonem a instytutem świeckim, – opowiada o zadaniach świeckich konsekrowanych, – wymienia zakony, zgromadzenia i instytuty życia konsekrowanego działające na terenie diecezji, – przytacza biografię obecnego papieża, opowiada o podróżach św. Pawła (E.2.1),
III. Jedyny Bóg – Duch Święty – Nasz Uświęciciel				
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje, kim jest Duch Święty (A.14), – wymienia dary Ducha Świętego (A.14), – podaje definicję grzechu, – używa poprawnie terminów: 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia symbole Ducha Świętego, – podaje, że Duch Święty jest źródłem darów i charyzmatów udzielanych w Kościele, – wyjaśnia znaczenie słowa 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia rolę Ducha Świętego w życiu chrześcijanina (A.14.1), – omawia dary Ducha Świętego (A.14.2), – wskazuje na Kościół jako wspólnotę zbawienia wszystkich 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – określa znaczenie darów i charyzmatów w życiu chrześcijanina (A.14.2), – charakteryzuje rolę Ducha Świętego w Kościele, – wyjaśnia, na czym polega rola 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – opisuje naturę, sposób obecności i działanie Ducha Świętego w Kościele (A.14.1), – wyjaśnia, że Kościół jest wspólnotą wiernych w Duchu Świętym (E.2),

<p>„grzech ciężki”, „grzech powszedni”, „grzech przeciwko Duchowi Świętemu” (A.14), – wymienia grzechy przeciwko Duchowi Świętemu (A.14), – rozróżnia rodzaje grzechów, – wyjaśnia pojęcie grzechu przeciwko Duchowi Świętemu (A.15.1), – wyjaśnia, czym jest Kościół (E.2.3), – identyfikuje Zesłanie Ducha Świętego z początkiem Kościoła, – opisuje wydarzenie Zesłania Ducha Świętego.</p>	<p>„charyzmat”, – podaje, że Duch Święty jest Dawcą wiary Apostołów (A.14), – identyfikuje Kościół jako świątynię Ducha Świętego (A.14), – podaje, że Duch Święty zstąpił na Apostołów zgromadzonych w Wieczerniku w Dniu Pięćdziesiątnicy, – rozpoznaje dary, którymi Duch Święty nappełnia Kościół.</p>	<p>ludzi (E.2.10).</p>	<p>Kościola w zbawieniu człowieka (E.2.10).</p>	<p>– wyjaśnia znaczenie Kościoła jako Mistycznego Ciała Chrystusa (E.2.3).</p>
--	---	------------------------	---	--

IV. Boże przykazania wspólnoty ludzkiej

<p>Uczeń: – nazywa, czym jest sumienie (C.2.1), – wyjaśnia pojęcie: „rodzina”, – przytacza przykazanie mówiące o szacunku wobec rodziców, – objaśnia, do czego Bóg wzywa w IV przykazaniu, – identyfikuje IV przykazanie Boże z szacunkiem do rodziców, – wskazuje, na czym polega miłość do rodziców (E.1.4), – charakteryzuje, jakie są obowiązki dzieci wobec rodziców, – podaje treść V przykazania, – podaje treść VI przykazania, – podaje, że człowiek jest odpowiedzialny za innych i świat (C.7), – opisuje zadania wynikające z VII przykazania Bożego oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim (C.3.5), – podaje, co to jest prawdomówność, godność człowieka, kłamstwo, manipulacja (C.7),</p>	<p>Uczeń: – wyjaśnia podstawowe pojęcia etyczne: „powinność moralna”, „sumienie”, „prawo naturalne”, „prawo Boże”, „wartości” (C.2), – wymienia rodzaje sumienia, – wyjaśnia rolę sumienia w ludzkim życiu, – objaśnia potrzebę kształtowania sumienia (C.2.5), – podaje, że życie ludzkie jest darem od Boga (C.5), – wyjaśnia, czym jest grzech społeczny (E.1.3), – podaje definicję: „czystości”, – wymienia sposoby okazywania szacunku wobec ciała ludzkiego (C.5.10), – wskazuje na znaczenie dóbr materialnych w życiu chrześcijanina (C.7.5), – uzasadnia wartość prawdomówności (C.7.2), – wskazuje sposoby troski o czystość w wieku dojrzewania (C.5.10), – uzasadnia znaczenie wierności</p>	<p>Uczeń: – opisuje podstawowe pojęcia etyczne: „powinność moralna”, „sumienie”, „prawo naturalne”, „prawo Boże”, „wartości” (C.2.1), – omawia sposoby kształtowania sumienia, zwłaszcza w kontekście sakramentu pokuty i pojednania (C.2.5), – wskazuje, działania, które przyczyniają się do obrony życia i zdrowia, – wymienia, kiedy człowiek nieumiarkowanie korzysta z naturalnych darów przyrody (C.7), – uzasadnia ochronę własności (C.7.1), – dostrzega i opisuje związek między kłamstwem i oszustwem a poniżaniem człowieka (jako podmiotu i przedmiotu kłamstwa) (C.7.3).</p>	<p>Uczeń: – podaje hierarchię wartości wynikających z wiary (C.2.2), – uzasadnia, że życie chrześcijanina jest odpowiedzią na wezwanie Boże (C.2.4), – charakteryzuje zagrożenia życia i zdrowia we współczesnym świecie (C.6).</p>	<p>Uczeń: – uzasadnia motywację przy dokonywaniu wyborów (C.2.3), – prezentuje nauczanie Kościoła dotyczące ekologii (C.7.7), – określa wartość dóbr materialnych (C.7), – rozpoznaje i wskazuje mechanizmy manipulacji w relacjach osobowych i w mediach (C.7.4), – wymienia uzależnienia młodzieży: odpowiedzialność za siebie – wolność od grzechu (C.8).</p>
--	--	---	---	--

<ul style="list-style-type: none"> – opisuje zadania wynikające z VIII przykazania Bożego oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim (C.3.5), – opisuje zadania wynikające z IX i X przykazania Bożego oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim (C.3.5). 	<p>małżeńskiej i trwałości małżeństwa (C.7.8).</p>			
V. Związek między ludem starego a nowego przymierza				
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje definicję przymierza, – podaje słowa ustanowienia Eucharystii, – wskazuje na Jezusa Chrystusa jako Tego, który wypełnia Prawo (A.12). – wskazuje na Jezusa jako Mesjasza. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – przytacza wydarzenia związane z przymierzem na Synaju, – podaje, czym jest Izrael, – wskazuje na Izrael jako naród wybrany (A.12), – definiuje pojęcie antysemityzmu (A.12). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, na czym polega zgodność Starego i Nowego Przymierza, – wyjaśnia, na czym polega wybranie narodu izraelskiego, – wskazuje różnice i podobieństwa między judaizmem a chrześcijaństwem (A.12.2), – wskazuje na papieża Jana Pawła II jako człowieka dialogu z judaizmem, – uzasadnia, że antysemityzm jest grzechem (A.12.3). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje elementy łączące Stare Przymierze z Nowym (A.12), – uzasadnia, że Izrael jest nadal narodem wybranym (A.12.1), – wyjaśnia związek między ludem Starego i Nowego Przymierza (A.12), – opisuje podejmowane działania chrześcijan z wyznawcami judaizmu (A.12). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – streszcza etapy formowania się narodu izraelskiego, – wyjaśnia na podstawie tekstu biblijnego, co czyni chrześcijanina potomkiem Abrahama i dziedzicem obietnicy, – podaje, kiedy w Kościele obchodzimy Dzień Judaizmu (A.12.4).
VI. Główne religie świata				
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – definiuje słowo: „religia”, – uzasadnia potrzebę rozwoju swojej wiary, – wyjaśnia, czym jest chrześcijaństwo, – wskazuje na Jezusa Chrystusa jako Założyciela chrześcijaństwa, – stwierdza potrzebę dawania świadectwa wiary, – rozumie charakterystyczne właściwości sekt (F.3), – definiuje pojęcie: „dialog międzyreligijny” (F.3). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – określa religię jako zjawisko powszechne (F.3), – łączy przynależność do Kościoła ze zbawieniem (F.3), – wyjaśnia, co znaczy powszechność zbawienia (F.3.4), – używa poprawnie pojęć: „monoteizm”, „politeizm” (F.3), – wymienia religie pozachrześcijańskie (F.3.3), – wymienia kręgi przynależności do Kościoła (F.3.5), – wymienia wyznania chrześcijańskie. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – omawia ogólne zjawisko religii (F.3.1), – wyjaśnia różnicę między wyznaniem chrześcijańskim a religiami niechrześcijańskimi (F.3.2), – wymienia główne religie monoteistyczne i politeistyczne (F.3.3), – objaśnia, jakie zagrożenia niosą ze sobą sekty, – uzasadnia właściwą postawę chrześcijan wobec sekt (F.3.8), – objaśnia, czym jest wolność religijna, – wyjaśnia, co znaczy powszechność zbawienia (F.3.4), – wskazuje na potrzebę dialogu 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje specyfikę i wartość chrześcijaństwa wobec innych religii (F.3.8), – dowodzi, że chrześcijaństwo jest religią dialogu (F.3.7). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – opisuje podstawowe założenia doktrynalne judaizmu, islamu, buddyzmu i hinduizmu (F.3.6), – opisuje podejmowane działania chrześcijan z wyznawcami innych religii (F.3.2).

międzyreligijnego (F.3.2).

VII. Duch Święty w dziejach Kościoła

<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none">– wskazuje na postawę odpowiedzialności za pomoc potrzebującym,– definiuje słowa: „patriotyzm” i „patriota” (A.13),– wyjaśnia, na czym polega miłość do Ojczyzny (E.1.6),– wymienia uczynki miłosierdzia względem duszy i ciała,– wyjaśnia, czym są misje,– określa zadania, jakie wy wpływają z działalności misjonarza,– przytacza przykłady zaangażowania się ludzi świeckich w parafii,– opisuje, w jaki sposób może przyczynić się dla dobra wspólnego.	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none">– podaje, co to jest dogmat [E.2.7],– wyjaśnia pojęcie: „sobór” (E.3),– podaje, że papież wraz z Kolegium Biskupów stanowi Urząd Nauczycielski Kościoła,– wyjaśnia znaczenie słów: „prymat” i „nieomyślność”,– definiuje, czym jest Katolicka Nauka Społeczna,– definiuje pojęcie: „oratorium”,– wymienia zadania, które realizował w swoim życiu św. Jan Bosko,– opisuje, jakie czyny podejmowane przez Brata Alberta świadczą o jego miłości do Ojczyzny, Boga i bliźniego,– wymienia formy kultu Bożego Miłosierdzia (E.5.8),– podaje przykłady doświadczenia miłosierdzia od Boga i ludzi (E.5).– wymienia wspólnoty działające w Kościele,– określa zadania ludzi świeckich w Kościele (E.1.2),– uzasadnia potrzebę udziału w życiu parafii,– definiuje, czym jest życie społeczne,– wymienia zadania chrześcijanina w życiu społecznym (F.2).	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none">– wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i człowieka (E.3.1),– objaśnia, kiedy nauczanie papieża jest nieomyślne,– klasyfikuje nauczanie zwyczajne i nadzwyczajne Kościoła.– wymienia zasady Katolickiej Nauki Społecznej,– charakteryzuje działalność św. Jana Bosko,– omawia, na czym polega świętość Brata Alberta (E.5.8),– omawia działalność i posłannictwo św. Siostry Faustyny Kowalskiej w szerzeniu Bożego Miłosierdzia (E.2),– omawia misyjną działalność bł. Jana Beyzyma (E.5),– wyjaśnia, na czym polega apostołstwo świeckich [F.2).	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none">– wymienia osiągnięcia I Soboru Watykańskiego (E.2),– charakteryzuje zasady Katolickiej Nauki Społecznej,– uzasadnia wartość świadectwa wiary w różnych sytuacjach życiowych (E.1.7),– podaje główne informacje z życia Świętego Brata Alberta,– omawia, na czym polega świętość św. Zygmunta Szczęsnego Felińskiego, a także jaka była i jest jego rola w historii narodu i Kościoła (E.5.8),– wymienia najważniejsze wydarzenia z życia św. Siostry Faustyny Kowalskiej (E.5),– charakteryzuje znaczenie uczestnictwa chrześcijanina w życiu społecznym,– uzasadnia potrzebę zaangażowania się dla dobra narodu.	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none">– uzasadnia, że historia Kościoła jest świadectwem prowadzenia ludzi do zbawienia (E.3.11),– omawia kontekst rewolucji przemysłowej,– wyjaśnia rolę Brata Alberta w historii narodu i Kościoła (E.5.8),– wskazuje na wydarzenia i zjawiska religijne, które wpłynęły na budowanie tożsamości narodowej (E.5.9),– przedstawia życiorys św. Jana Bosko (E.4.2),– podaje najważniejsze wydarzenia z życia Arcybiskupa Felińskiego,– przytacza życiorys bł. Jana Beyzyma,– omawia, na czym polega świętość bł. Jana Beyzyma a także jaka była i jest jego rola w historii narodu i Kościoła (E.5.8).
--	--	---	--	--

VIII. Bóg działa w swoim ludzie – rok liturgiczny

<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none">– definiuje pojęcie roku liturgicznego,– definiuje, czym jest wierność,– wyjaśnia, jakie znaczenie ma dla chrześcijanina krzyż,– wskazuje przykłady naśladowania Chrystusa,	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none">– podaje, że Bóg zbawia w roku liturgicznym (A.10),– charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1),	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none">– określa Kościół drogą do zbawienia (E.2),– określa kolory liturgiczne,– podaje sens i przesłanie Święta Podwyższenia Krzyża Świętego (B.2),– objaśnia, na czym polega	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none">– wyjaśnia, na czym polega rola Kościoła w zbawianiu człowieka (E.2.10),– określa znaczenie Święta Podwyższenia Krzyża (B.2),– uzasadnia związek modlitwy różańcowej z życiem	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none">– aktualizuje historię zbawienia w roku liturgicznym (B.2),– ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz z życiem chrześcijanina (A.10.5),
---	--	---	--	---

<ul style="list-style-type: none"> – podaje sens, przesłanie nabożeństwa różańcowego (B.2), – wymienia tajemnice różańca świętego (D.5), – podaje sens, przesłanie uroczystości Narodzenia Pańskiego (A.10; B.2), – wskazuje na Maryję jako Matkę Bożą i Matkę Kościoła. 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia znaczenie przykazań kościelnych (E.2.11), – definiuje słowa: „Adwent”, „Paruzja”, – podaje sens, przesłanie Adwentu (B.2), – charakteryzuje okres Adwentu (B.2.1), – przedstawia możliwości włączenia się w życie Kościoła (E.2.12), – podaje sens, przesłanie i liturgię okresu Wielkiego Postu (B.2), – wymienia Święte Dni Paschalne (A.10), – podaje sens, przesłanie Uroczystości Zesłania Ducha Świętego (B.2), – podaje znaczenie pojęć: „Pięćdziesiątnica”, „Pocieszyciel”, „Duch Prawdy”. 	<ul style="list-style-type: none"> wierność krzyżowi (B.2), – przedstawia możliwości włączenia się w życie Kościoła (E.2.12), – wyjaśnia znaczenie modlitwy różańcowej dla życia chrześcijanina, – definiuje, czym jest ekumenizm (E.2.6), – identyfikuje Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan z działaniem na rzecz jedności chrześcijan (B.2.2), – uzasadnia religijny wymiar okresu Wielkiego Postu (B.2.4), – podaje sens, przesłanie i liturgię Triduum Paschalne (B.2), – podaje sens przesłania i liturgię świat maryjnych (B.2). 	<ul style="list-style-type: none"> chrześcijanina (D.5.3), – streszcza wydarzenia z poszczególnych tajemnic różańca, – omawia liturgiczne formy świętowania Adwentu (B.2.3), – podaje sens, przesłanie i liturgię Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan [B.2; E.2), – wymienia zadania ruchu ekumenicznego (E.2.5), – wymienia największe Kościoły chrześcijańskie (E.2.5), – wymienia święta maryjne obchodzone w roku liturgicznym (B.2.4), – uzasadnia religijny wymiar świąt maryjnych (B.2.4), – uzasadnia religijny wymiar Uroczystości Zesłania Ducha Świętego (B.2.4). 	<ul style="list-style-type: none"> – zestawia wydarzenia biblijne z Adwentem (A.10.6), – uzasadnia religijny wymiar Adwentu (B.2.4), – uzasadnia religijny wymiar uroczystości Narodzenia Pańskiego (B.2.4), – podaje, kiedy obchodzimy Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan (B.2.2), – wyjaśnia pojęcie ekumenizm (w kontekście rozumienia katolickiego wyznania wiary) (E.2.6), – charakteryzuje okres Wielkiego Postu w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), – omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresu Wielkiego Postu (B.2.3), – omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania Triduum Paschalnego (B.2.3), charakteryzuje istotę kultu Maryi (B.2.4).
--	---	---	--	---

KRYTERIA OCENIANIA

**z katechezy w zakresie klasy VIII szkoły podstawowej
do programu nr AZ-2-01/18
i podręcznika nr AZ-24-01/18-RA-24/23
„Mocą Ducha Świętego przemieniamy świat”
pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza**

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA
I. Po co żyjemy – powołanie do miłości		
<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje na Boga jako źródło miłości, – przedstawia Jezusa jako Dobrego Pasterza, – wyjaśnia, na czym polega wypełnianie czynów miłości, – podaje, że Bóg powołuje człowieka do świętości (C.10), – wskazuje na Jezusa jako na Tego, który w pełni realizował prawdziwą miłość. 	<ul style="list-style-type: none"> – przytacza przypowieść o krzewie winnym (C.10), – streszcza przypowieść o dobrym pasterzu (C.10), – wyjaśnia, czym jest miłość (C.10.2), – podaje przykazanie miłości Boga i bliźniego (C.10), – podaje, co jest warunkiem trwania w miłości, – podaje znaczenie terminu „świętość”, – podaje różne formy powołania – droga do świętości św. Teresy od Dzieciątka Jezus (E.4). 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, co to znaczy: „trwać w Chrystusie”, – podaje, czym jest sens życia (A.1), – omawia sposoby wypełniania powołania do miłości (C.10.4), – wyjaśnia nowe przykazanie miłości, – wymienia owoce prawdziwej miłości, – wyjaśnia, że powołanie do świętości realizuje się przez miłość (C.10), – omawia różne formy powołania w świetle Ewangelii (C.10.4), – uzasadnia wartość świadectwa wiary w różnych sytuacjach życiowych (E.1.7).
II. Sens życia – perspektywa eschatologiczna		
<ul style="list-style-type: none"> – podaje, czym jest powszechne zmartwychwstanie i paruzja (A.8), – wyjaśnia, czym jest zmartwychwstanie Chrystusa (A.8.1), – wskazuje, że Chrystus przyjdzie sędzić żywych i umarłych (A.8.7), – wymienia rzeczy ostateczne człowieka (A.8), – wskazuje co czynić, aby osiągnąć niebo, – definiuje pojęcia: „paruzja”, „sąd ostateczny” (A.8), – wymienia uczynki miłosierdzia, – wskazuje, że Chrystus przyjdzie sędzić żywych i umarłych, – podaje, czym jest życie wieczne (A.7), – podaje, czym jest czyściec (A.8). 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia prawdę o zmartwychwstaniu umarłych (A.8.1), – wskazuje, co dokona się w czasie sądu ostatecznego (A.8), – charakteryzuje postawę gotowości na przyjście Chrystusa (A.8.7), – definiuje znaczenie pojęć: „życie wieczne”, „niebo”, „piekło” (A.7.6), – wskazuje na przyczyny zła (A.7.2), – określa zasady postępowania na ziemi, aby osiągnąć życie wieczne, – wymienia i krótko omawia rzeczy ostateczne człowieka (A.7.6; A.8.2). 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje, co dokona się w czasie powtórnego przyjścia Chrystusa (A.8), – krótko opisuje rzeczy ostateczne człowieka (A.7.6; A.8.2), – omawia prawdę o sądzie ostatecznym (A.8.2), – opisuje stan nieba i piekła (A.8), – przedstawia skutki zła (grzechu) (A.7.4).
III. Modlitwa chrześcijanina wyrazem miłości		
<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia znaczenie modlitwy (B.1.2), – formułuje modlitwę dziękczynienia, uwielbienia, przepraszania i prośby (D.2.4), – zna <i>Modlitwę Pańską</i> (D.1), 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje rodzaje, formy i postawy modlitwy (D.1), – uzasadnia potrzebę rozmowy z Bogiem na modlitwie, – podaje, że modlitwa jest fundamentem życia 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia rodzaje, formy i postawy modlitwy (D.1.3), – podaje znaczenie pojęcia: „modlitwa arcykapłańska” (D.2), – przytacza przykłady okoliczności modlitwy Jezusa (D.2.3),

OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
<ul style="list-style-type: none"> – dowodzi, na czym polega wartość Bożej miłości (C.10.2), – wymienia wartości nadające sens ludzkiemu życiu (A.1.3), – określa istotę miłości, – wymienia różne rodzaje miłości, – wyjaśnia termin: „agape” (C.10), – wymienia sposoby przeżywania miłości (C.10.3), – interpretuje przykazanie miłości Boga i bliźniego w świetle Ewangelii (C.10.1), – wskazuje na sposoby odkrywania powołania w świetle Bożego wezwania (C.10.5), – charakteryzuje najważniejsze wspólnoty w życiu człowieka (E.1.1), – podaje przykłady świadków wiary – św. Teresy od Dzieciątka Jezus w konkretnych sytuacjach życiowych (E.1.8). 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje na sposoby odkrywania powołania w świetle Bożego wezwania (C.10.5), – określa wymagania prawdziwej miłości, – wyjaśnia i podaje, jak pracować nad własnym rozwojem emocjonalnym i społecznym (E.1.4), – przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu różnych wspólnot Kościoła, narodu, rodziny, grupy szkolnej i koleżeńskiej (E.1.2), – przedstawia drogę świętości św. Teresy od Dzieciątka Jezus (E.4.1).
<ul style="list-style-type: none"> – podaje katolickie spojrzenie na śmierć człowieka i sens wiary w życie wieczne (A.8), – określa sens życia w świetle rzeczy ostatecznych człowieka (A.8), – wyjaśnia nauczanie Kościoła o odpustach (A.8.4). 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia biblijne obrazy końca świata oraz sądu ostatecznego i przedstawia ich interpretację w świetle wiary (A.8.6), – wykazuje związek między wiarą w czyściec i miłosierdziem Bożym (A.8.5).
<ul style="list-style-type: none"> – omawia modlitwę arcykapłańską Jezusa (D.2.2), – omawia <i>Modlitwę Pańską</i> jako program życia chrześcijanina (D.3.2), – przedstawia sposoby walki z trudnościami w modlitwie (D.4.2), – charakteryzuje liturgię jako dialog człowieka 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia biblijne wzory modlitwy (D.2), – uzasadnia potrzebę przetrwania trudności, – wymienia podział zadań w sprawowaniu liturgii (B.1), – omawia rolę świeckich w liturgii (B.1.3),

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA
– podaje, że Jezus jest w centrum liturgii.	chrześcijańskiego (D.1), – podaje, że <i>Modlitwa Pańska</i> jest programem życia chrześcijanina (D.3), – wymienia najważniejsze trudności w modlitwie (D.4.1), – podaje cel sprawowania liturgii (B.1), – podaje, co jest celem sztuki (B.2).	– wyjaśnia przesłanie wypływające z wezwań <i>Modlitwy Pańskiej</i> (D.3.1), – wskazuje na wartość codziennej modlitwy uwielbienia Boga, – podaje trudności, jakie człowiek może napotkać w modlitwie (D.4), – definiuje pojęcia: „liturgia”, „znak”, „gest”, „postawa”, – wymienia postawy i gesty liturgiczne (B.1), – wymienia przykłady twórców religijnych oraz ich dzieła, – wyjaśnia znaczenie udziału w liturgii dla życia chrześcijanina (B.1.2).
IV. Świątynia Ducha Świętego – bierzmowanie		
– wymienia łaski otrzymane w czasie bierzmowania, – wskazuje, w jaki sposób działa Duch Święty, – podaje dary Ducha Świętego (A.14), – podaje słowa dialogu z biskupem podczas bierzmowania, – podaje, kto jest szafarzem bierzmowania, – definiuje, czym jest wiara i odpowiedzialność za nią.	– nazywa bierzmowanie sakramentem umocnienia w wierze, – wymienia skutki sakramentu bierzmowania (A.14), – objaśnia, do czego zobowiązuje przyjęcie sakramentu bierzmowania (B.5.5), – wyjaśnia, dlaczego chrześcijanin powinien rozwijać własną wiarę (B.5.3), – definiuje pojęcie: „owocne życie”.	– objaśnia znaczenie sakramentu bierzmowania dla chrześcijańskiego życia (B.5.4), – wskazuje, że w sakramencie bierzmowania zostaje powołany do troski o innych (F.2.3), – definiuje, czym jest charyzmat (A.14), – wymienia obrzęd sakramentu bierzmowania, – wskazuje na moment namaszczenia krzyżem jako istotny obrzęd bierzmowania (B.5.2), – objaśnia, na czym polega męzne wyznawanie wiary i postępowanie według jej zasad (B.5.4).
V. Sakramenty na drodze Ośmiu Błogosławieństw		
– definiuje pojęcie: „sakrament” (C.9), – wymienia sakramenty święte (C.9.1), – redaguje modlitwę dziękczynną za jeden z przyjętych sakramentów, – objaśnia zadania, jakie wynikają z przyjęcia sakramentu chrztu, – wyjaśnia na czym polega obowiązek naprawienia krzywd, – określa rolę sakramentu pokuty i pojednania w życiu (B.6), – podaje przykłady	– podaje podział sakramentów (C.9), – projektuje propozycje graficzne sakramentów, – podaje, jakie jest znaczenie prawa w życiu człowieka, – wyjaśnia pojęcie: „ubogi w duchu”, – podaje, czym jest sprawiedliwość (C.9), – wyjaśnia treść błogosławieństwa: Mt 5,6 (A.13; C.9), – podaje, że dla chrześcijanina prawdziwym powodem do smutku może być zło i życie bez Boga (C.9), – wyjaśnia, co to jest	– omawia znaczenie i skutki sakramentów (B.4.2), – wymienia Ośmiu Błogosławieństw (C.9.1), – omawia znaczenie i skutki chrztu świętego – w świetle Ośmiu Błogosławieństw (B.4.2; C.9.2; C.9.3), – omawia skutki bierzmowania w świetle błogosławieństwa: Mt 5,6 (C.9; B.5), – omawia rolę sakramentu pokuty i pojednania w życiu moralnym chrześcijanina w świetle Ośmiu Błogosławieństw (B.7.5; C.9.2; C.9.3), – wymienia świadków Chrystusa, których prześladowano za wiarę,

OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
z Bogiem (B.1.1), – wyjaśnia znaczenie udziału w liturgii dla życia chrześcijanina (B.1.2), – uzasadnia potrzebę świadomego i czynnego udziału w liturgii, – wyjaśnia rolę sztuki sakralnej w życiu religijnym (B.1.3), – wskazuje na najważniejsze wartości w kulturze.	– przedstawia rolę sztuki sakralnej w liturgii Kościoła (B.2.7), – opisuje wybrane zabytki sakralne, – określa zadania, jakie stoją przed chrześcijaninem w zakresie tworzenia kultury (B.2.7).
IV. Świątynia Ducha Świętego – bierzmowanie	
– nazywa bierzmowanie sakramentem Ducha Świętego i początkiem drogi na całe życie (B.5), – wyjaśnia, czym są charyzmaty Ducha Świętego w Kościele (A.14.1), – objaśnia, kim jest Duch Święty dla Kościoła, – charakteryzuje poszczególne dary Ducha Świętego, – wyjaśnia znaczenie obrzędów bierzmowania (B.5.1), – wyjaśnia, czym jest krzyżmo święte, – uzasadnia, że Duch Święty uzdalnia nas do wyznawania wiary (B.5.3), – opowiada o życiu bł. Hanny Chrzanowskiej (F.2.4).	– uzasadnia potrzebę rozwijania darów Ducha Świętego (B.5.5), – charakteryzuje poszczególne znaki obrzędów liturgii sakramentu bierzmowania (B.5.2), – uzasadnia potrzebę współpracy z Duchem Świętym w codziennym życiu (B.5.7), – wymienia najważniejsze fakty z życia bł. Hanny Chrzanowskiej (F.2), – uzasadnia, dlaczego bł. Hannę Chrzanowską nazywamy „Matką Teresą z Krakowa” (F.2.3).
V. Sakramenty na drodze Ośmiu Błogosławieństw	
– porównuje dar „wody żywej” z Bogiem udzielającym się człowiekowi w sakramentach, – objaśnia treść Ośmiu Błogosławieństw (C.9.2), – uzasadnia znaczenie Ośmiu Błogosławieństw w życiu chrześcijanina (C.9.3), – omawia skutki sakramentu pokuty w życiu indywidualnym i wspólnotowym, – odkrywa wartość ósmego błogosławieństwa i rolę Eucharystii w życiu moralnym chrześcijanina (B.6.4; C.9.3; C.9.3), – podaje przykład wrażliwości na cierpienie innych w osobie Heleny Kmiec (C.9), – uzasadnia potrzebę stosowania Ośmiu Błogosławieństw w swoim życiu (C.9.3), – identyfikuje ziemię obiecaną z Królestwem Niebieskim (C.9), – przedstawia nauczanie Kościoła na temat	– przedstawia nauczanie Jezusa zawarte w Kazaniu na Górze (C.9), – uzasadnia znaczenie Ośmiu Błogosławieństw w drodze do zbawienia (C.9.4), – podaje, czym jest chrzest święty w świetle błogosławieństwa: „być bogim w duchu” (C.9; B.4), – wskazuje różne formy współczesnych prześladowań na tle religijnym i sposoby przeciwstawiania się im, – omawia tajemnicę cierpienia i chrześcijańskie podejście do choroby (A.13.15), – przedstawia sakrament małżeństwa jako dar i pomoc w realizacji powołania do miłości i służby w świetle Ośmiu Błogosławieństw (B.9.3; C.9.2; C.9.3), – uzasadnia koncepcję szczęścia zawartą

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA
<p>prześladowań chrześcijan, – definiuje, czym jest sakrament małżeństwa, – wymienia grzechy przeciwko czystości, – przytacza sposoby osiągnięcia ziemi obiecanej – nieba, – identyfikuje życie ludzkie z Bożym darem.</p>	<p>prześladowanie (C.9), – podaje, że cierpienie uwrażliwia człowieka (C.9), – wyjaśnia, jakich ludzi Jezus nazywa cichymi i miłosiernymi, – wymienia skutki przystąpienia do sakramentu namaszczenia chorych (C.9.2), – wyjaśnia, czym jest czystość serca, – definiuje, czym jest cichość i pokora, – wyjaśnia określenia: „ludzie cisi” i „ludzie pokorni”, – wymienia zagrożenia ludzkiego życia (C.6).</p>	<p>– wskazuje na błogosławieństwa jako drogę przyjaźni z Jezusem, – wyjaśnia, dlaczego należy chronić życie ludzkie na każdym etapie jego istnienia (C.6.3).</p>
VI. Bóg nieustannie posyła		
<p>– podaje, czym jest ewangelizacja, – podaje propozycje, jak może wypełniać nakaz misyjny (F.2.1), – wskazuje na odpowiedzialność świeckich za Kościół (F.2), – podaje, kim jest: „męczennik” (F.2).</p>	<p>– definiuje pojęcia: „misjonarz”, „misje”, – wymienia zadania misjonarzy (F.1.3), – podaje znaczenie słów: „świadek wiary”, – podaje, czym jest: „apostolstwo świeckich” (F.2), – podaje istotę apostołstwa świeckich (F.2).</p>	<p>– przytacza słowa nakazu misyjnego (F.1.2), – wymienia przykłady świadków wiary (E.3), – wymienia cechy świadka Chrystusa, – wyjaśnia, na czym polega świadectwo chrześcijańskiego życia, – wskazuje na miejsce świeckich we wspólnocie Kościoła (F.2), – wyjaśnia, na czym polega odpowiedzialność za Kościół, – podaje i opisuje przykłady apostołstwa w Kościele (F.2.1).</p>
VII. Świadkowie Ewangelii w naszej historii		
<p>– formuje definicję: „bohaterstwa” i „męczeństwa”, – podaje, czym jest miłość i miłosierdzie, – wymienia zadania ucznia Chrystusa, – wskazuje na wiarę jako największą wartość w życiu człowieka.</p>	<p>– dostrzega związki między bohaterstwem, męczeństwem i świętością, – charakteryzuje przykłady świadków wiary (E.3), – dostrzega znaczenie wierności przekonaniom w życiu poznanych świadków wiary (E.4.1), – identyfikuje Ruch Światło-Życie spośród innych wspólnot Kościoła katolickiego, – charakteryzuje rolę świeckich w Kościele (E.3.11).</p>	<p>– wskazuje, że historia Kościoła jest świadectwem prowadzenia ludzi do zbawienia (E.3.11), – wyjaśnia, na czym polega męczeństwo św. Maksymiliana Marii Kolbego i błogosławionych (E.3), – opowiada o życiu św. Matki Teresy z Kalkuty (E.4), – podaje wydarzenia i ich daty, które doprowadziły do uznania, że Maryja jest Królową Polski, – określa rolę Maryi w historii naszego Narodu (E.5.b), – podaje, że ks. Franciszek Blachnicki to duszpasterz młodzieży, założyciel Ruchu Światło-Życie (E.4.1),</p>

OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
<p>ludzkiego życia (C.6.4).</p>	<p>w błogosławieństwach (C.9.5).</p>
<p>– uzasadnia potrzebę włączenia się w dzieło misyjne Kościoła (F.2.2), – przedstawia biblijne przykłady osób powołanych przez Boga oraz ich zadania (A.11.4), – wskazuje na aktualne możliwości realizacji świadectwa chrześcijańskiego życia, – proponuje konkretne formy zaangażowania ludzi świeckich w życie Kościoła lokalnego – parafii, diecezji (F.2.3), – opisuje możliwości i podaje przykłady apostołstwa w Kościele (F.2.1), – wskazuje kraje, gdzie obecnie posługują misjonarze polscy, – wyjaśnia, na czym polega misyjna natura Kościoła (F.1.1).</p>	<p>– wymienia organizacje, które wspierają prace misjonarzy (F.2.4), – podaje przykłady ludzi zaangażowanych w misje (F.2.4), – opowiada o wybranych świadkach wiary Starego i Nowego Testamentu (A.11), – opisuje i podaje przykłady zaangażowania osób świeckich w Kościele, rodzinie, szkole, różnych środowiskach rówieśniczych i na portalach społecznościowych (F.2.1), – podaje przykłady ludzi zaangażowanych w apostołstwo (F.2.4), – podaje przykłady świadków wiary w historii Kościoła (E.3), – podaje przykłady współczesnych męczenników na misjach (F.1.3).</p>
<p>– opowiada o roli Kościoła w czasach II wojny światowej (E.3.10), – uzasadnia potrzebę szacunku wobec duchownych – ofiar II wojny światowej, – wskazuje najważniejsze fakty z życia św. Maksymiliana Marii Kolbego oraz innych wybranych świętych z czasów II wojny światowej (E.4.1; E.5.8), – przedstawia stosunek komunizmu do religii i Kościoła, – wykazuje aktualność myśli św. Matki Teresy z Kalkuty, opowiada o roli założonych przez nią wspólnot (E.4.1), – wymienia wydarzenia historii Polski XX wieku, w których Maryja odgrywa szczególną rolę (E.5.7), – opowiada o życiu i działalności ks. Franciszka Blachnickiego (E.1).</p>	<p>– wymienia duchownych i osoby konsekrowane, zasłużonych dla ojczyzny i Kościoła podczas II wojny światowej (E.3), – wymienia męczenników II wojny światowej z diecezji radomskiej (E.4; E.5), – wymienia postaci duchownych represjonowanych w okresie stalinizmu, którzy złożyli wówczas świadectwo wiary (E.3), – opowiada o roli Kościoła w czasach stalinowskich (E.3.10), – uzasadnia, że działalność św. Matki Teresy z Kalkuty jest świadectwem prowadzenia ludzi do zbawienia (E.3.1; E.3.11), – wskazuje na wydarzenia, które wpłynęły na budowanie tożsamości narodowej Polaków w XX w. (E.5.9).</p>

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA
		<ul style="list-style-type: none"> - charakteryzuje Ruch Światło-Życie (E.5.9), - wymienia świeckich świadków Ewangelii (E.1).
VIII. Umocnieni duchem miłości – rok liturgiczny		
<ul style="list-style-type: none"> - definiuje pojęcie: „roku liturgicznego”, - objaśnia, czym różni się rok liturgiczny od kalendarzowego (A.10), - podaje sens i przesłanie nabożeństwa różańcowego (B.2), - podaje, że październik to miesiąc różańcowy (D.5), - potrafi modlić się na różańcu (D.5), - podaje, kiedy Kościół obchodzi uroczystość Wszystkich Świętych oraz Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych (A.8), - wymienia postaci Adwentu, - wymienia symbole adwentowe, - podaje sens i przesłanie uroczystości Narodzenia Pańskiego (B.2), - podaje, kiedy Kościół obchodzi uroczystość Narodzenia Pańskiego (A.8), - wymienia tradycje i zwyczaje związane z Bożym Narodzeniem, - podaje, kiedy Kościół obchodzi uroczystość Objawienia Pańskiego (A.8), - opisuje zwyczaje i tradycje uroczystości Objawienia Pańskiego, - podaje, że Wielki Post jest szczególnym czasem pokuty i oczyszczenia serca (B.2), - wymienia nabożeństwa Wielkiego Postu i wielkopostne środki nawrócenia, - rozróżnia liturgię poszczególnych dni Triduum Paschalnego (B.2), - podaje sens i przesłanie uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego (B.2), - podaje, kiedy Kościół 	<ul style="list-style-type: none"> - wymienia i opisuje tajemnice różańca (B.2.2), - podaje sens, przesłanie i liturgię uroczystości Wszystkich Świętych oraz Dnia Zadusznych (B.2), - podaje sens i przesłanie Adwentu (B.2), - podaje, kiedy Kościół obchodzi Adwent (A.8), - omawia liturgiczne formy świętowania Adwentu (B.2.3), - omawia liturgiczne formy świętowania uroczystości Narodzenia Pańskiego (B.2.3), - omawia tradycje i zwyczaje świąt Bożego Narodzenia, - podaje sens i przesłanie uroczystości Objawienia Pańskiego (B.2), - omawia liturgiczne formy świętowania uroczystości Objawienia Pańskiego (B.2.3), - opowiada o chrzcie Jezusa. - podaje sens i przesłanie Wielkiego Postu (B.2), - podaje, kiedy Kościół obchodzi Wielki Post (A.8), - uzasadnia religijny wymiar Wielkiego Postu (B.2.4), - podaje, że Triduum Paschalne jest szczególnym czasem pokuty i oczyszczenia serca (B.2), - podaje, kiedy Kościół obchodzi Triduum Paschalne (A.8), - omawia liturgiczne formy świętowania Triduum Paschalnego (B.2.3), - omawia liturgiczne formy świętowania uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego (B.2.3), - podaje sens i przesłanie Święta Miłosierdzia Bożego (B.2), - podaje, kiedy Kościół obchodzi Święto Miłosierdzia Bożego (A.8), - podaje sens i przesłanie uroczystości Zesłania Ducha 	<ul style="list-style-type: none"> - opisuje strukturę i wyjaśnia znaczenie roku liturgicznego (B.1.5), - opisuje strukturę i wyjaśnia znaczenie tajemnic różańca (B.1.5), - charakteryzuje działalność św. Jana Pawła II (B.2.2), - uzasadnia religijny wymiar uroczystości Wszystkich Świętych oraz Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych (B.2.4), - uzasadnia religijny wymiar Adwentu (B.2.4), - charakteryzuje uroczystość Narodzenia Pańskiego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), - definiuje pojęcie: „epifania”, - uzasadnia religijny wymiar uroczystości Narodzenia Pańskiego (B.2.4), - uzasadnia religijny wymiar uroczystości Objawienia Pańskiego (B.2.4), - podaje sens i przesłanie święta Chrztu Pańskiego (B.2), - charakteryzuje okres Wielkiego Postu w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), - omawia liturgiczne formy obchodzenia Wielkiego Postu (B.2.3). - przytacza odpowiedzi Jezusa na pokusy Szatana, - podaje sens i przesłanie Triduum Paschalnego (B.2), - wymienia wydarzenia poszczególnych dni Triduum Paschalnego (B.2), - uzasadnia religijny wymiar Triduum Paschalne (B.2.4), - charakteryzuje uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), - uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zmartwychwstania

OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
<ul style="list-style-type: none"> - ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5), - omawia liturgiczne formy świętowania nabożeństwa różańcowego (B.2.3), - uzasadnia związek modlitwy różańcowej z życiem chrześcijanina (D.5.3), - wymienia najważniejsze wydarzenia z życia Karola Wojtyły – św. Jana Pawła II (E.4.2), - wskazuje datę wspomnienia św. Jana Pawła II (B.2.2), - charakteryzuje uroczystość Wszystkich Świętych oraz Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), - charakteryzuje okres Adwentu w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), - charakteryzuje uroczystość Objawienia Pańskiego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), - podaje, kiedy Kościół obchodzi święto Chrztu Pańskiego (A.8), - uzasadnia religijny wymiar święta Chrztu Pańskiego (B.2.4), - charakteryzuje Triduum Paschalne w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), - charakteryzuje Święto Miłosierdzia Bożego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), - charakteryzuje uroczystość Zesłania Ducha Świętego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), - omawia liturgiczne formy świętowania uroczystości Zesłania Ducha Świętego (B.2.3). 	<ul style="list-style-type: none"> - charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), - charakteryzuje różaniec w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), - charakteryzuje istotę kultu Maryi (B.2.4), - podaje sens i przesłanie pontyfikatu św. Jana Pawła II dla Kościoła, świata, Polski (B.2), - charakteryzuje pontyfikat św. Jana Pawła II w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), - zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6), - charakteryzuje święto Chrztu Pańskiego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), - omawia praktyki ascetyczne w Kościele (B.2.6), - zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6).

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA
obchodzi uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego (A.8).	Świętego (B.2), – podaje, kiedy Kościół obchodzi uroczystość Zesłania Ducha Świętego (A.8).	Pańskiego (B.2.4), – charakteryzuje Świętą Faustynę Kowalską (B.2.2), – omawia liturgiczne formy świętowania Święta Miłosierdzia Bożego (B.2.3), – uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zesłania Ducha Świętego (B.2.4).